Proletari din toate țările uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 687
Vineri 25 noiembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Toate gospodăriile colective la nivelul celor fruntașe

Recolte bogate — venituri mari

Interviu cu tov. RAICOV RADIVOI, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Cenei, regiunea Timișoara

Colectiviștii bănățeni din comuna Cenei, se mîndresc pe bună dreptate cu gospodăria lor colectivă. Unitate milionară, gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" se situează printre gospodăriile fruntașe din regiunea Timișoara. Pentru a cunoaște și populariza bogata experiență a colectiviștilor de aici în cultura plantelor de cîmp, ne-am adresat zilele trecute tov. Raicov Radivoi, președintele gospodăriei.

ÎNTREBARE : Pentru început ne-ar interesa să aflăm ce recolte a dobîndit în acest an gospodăria colectivă din Cenei ?

RĂSPUNS : In primul rînd cred că este bine a vă arăta că gospodăria noastră colectivă cuprinde întreaga comună încă din toamna anului 1958. Datorită executării lucrărilor la timp și potrivit cerințelor agrotehnice, cu tot timpul neprielnic, noi am obținut în acest an pe o suprafață de 770 ha. o producție medie le 1.600 kg grîu la ha. Pe unele parcele am dobîndit cîte 2.200 și chiar 2.700 kg grîu la ha. Fără îndoială că producția medie a fost diminuată pe terenurile mai joase, cu apa freatică la suprafață, care a produs inundarea culturilor ca și pe lăcoviști. Pe aceste terenuri, datorită lipsei de zăpadă din iarna trecută și a gerurilor din februarie, o bună parte din grîu a degerat.

In ce privește alte culturi, noi am obținut în medie cîte 2.200 kg orz la ha pe 120 ha, 1.900 kg floarea-soarelui la ha pe 40 ha, cîte 24.000 kg sfeclă de zahăr la ha pe 160 ha, și cîte 3.300 kg porumb boabe la ha pe 702 ha.

ÎNTREBARE: Ce lucrări agrotehnice ați executat și ce sprijin ați primit din partea organelor tehnice ?

RĂSPUNS: La noi mecanizarea lucrărilor agricole este la loc de frunte. Datorită sprijinului primit din partea S.M.T.-ului din comună, prin brigada condusă de tov. Reves Iosif, cei 15 tractoriști ne-au executat la timp și bine toate lucrările. Arătura, atît pentru păioase, cît și pentru porumb și sfeclă de zahăr, s-a făcut la adîncimea de 25-30 cm. La grîu, însămînțatul s-a executat la adîncimea de 6-8 cm., iar cantitatea de semințe la ha a fost de circa 200 kg la ha. La păioase, în primăvară, am executat un grăpat puternic și 2 plivituri. Porumbul a fost prășit mecanic de 3 ori cu cultivatoare suspendate pe tractoarele U.T.O.S., completate cu 3 prașile manuale.

Colectiviștii noștri au primit în permanență un sprijin prețios din partea cadrelor tehnice; inginerul agronom al gospodăriei, tov. Maxim Eugen, ing. agr. șef de la S.M.T., tov. N. Plopeanu, inginerii și tehnicienii de la secția agricolă raională și regională, care ne-au dat sfaturi cu privire la alegerea, tratarea și condiționarea semințelor, stabilirea celor mai potrivite termene la semănat, recoltat, lupta contra dăunătorilor etc.

In obținerea unor producții sporite un rol important l-a avut și aplicarea sistemului de retribuire a muncii nu numai după zile-muncă efectuate, ci și după producția obținută. Astfel, colectiviștii Rada Jivulov și Milan Plavoșin, de pildă, de pe 3 ha pe care le-au lucrat cu soțiile lor, au obținut cîte 7.200—7.400 kg porumb boabe la ha, pentru care au primit numai ca premii cîte 480 și respectiv 540 kg porumb.

ÎNTREBARE: Ce acțiuni deosebite ați întreprins în această toamnă pentru recolta anului viitor ?

RĂSPUNS: In lumina sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al P.M.R., noi am acordat o atenție deosebită problemelor de sporire a producției agricole. Astfel, în ce privește semănăturile de toamnă, acestea au fost făcute pe terenuri arate adînc la circa 30 cm, folosind pe o mare suprafață numai semințe din soiuri de înaltă productivitate. Referitor la semănăturile de primăvară, pentru prima dată am reușit ca în acest an să facem două arături pe întreaga suprafață destinată acestor culturi (o arătură din vară și alta acum în toamnă pe care o terminăm într-o zi-două). Pe o suprafață de 160 ha ce le vom cultiva la primăvară cu sfeclă de zahăr am împrăștiat circa 400 vagoane de gunoi de grajd, revenind în medie cîte 25 tone la ha. Spre deosebire de anii trecuți acum avem în magazie aproape 5 vagoane de îngrășăminte chimice pe care le vom folosi potrivit necesităților atît la semănat cît și în timpul vegetației.

ÎNTREBARE: Ce venituri ați realizat din cultura cerealelor și a altor plante de cîmp și cu cît crește fondul de bază din sectorul vegetal ?

RĂSPUNS: Gospodăria noastră este o unitate milionară de mai mulți ani. Iată cîteva cifre : față de 1959, cînd valoarea mijloacelor de bază erau de 3.887.298 lei, în acest an aceasta va crește la 4.921.696 lei, revenind cîte 217.200 lei la suta de ha sau 6.800 lei pe braț de muncă. Totodată și proprietatea obștească va înregistra o mare creștere. Dacă în 1959 aceasta era de 6.606.443 lei, în 1960, va ajunge la 7.240.000 lei, revenind cîte 315.000 lei la suta de ha teren agricol sau 10.000 lei pe braț de muncă. De asemenea, fondul de bază va spori în acest an cu 77 la sută față de anul trecut, ajungînd la sfîrșitul anului 1960 la suma de 5.579.000 lei.

In formarea tuturor veniturilor gospodăriei colective, o pondere mare o are sectorul producției vegetale, care au adus venituri de circa 70 la sută din total. Toate acestea au contribuit ca valoarea zilei-muncă să se ridice mult (aceasta va ajunge în acest an la circa 40 de lei, din care în bani circa 18 lei). Aceasta înseamnă că bunăstarea colectiviștilor noștri este în continuă creștere.

★

In anul următor, potrivit planului de perspectivă întocmit, colectiviștii din Cenei, sînt hotărîți să obțină producții medii mult superioare celor din 1960 (2.200 kg. grîu, peste 3.300 kg porumb, 32.000 kg sfeclă de zahăr la ha). Măsurile luate și lucrările pregătitoare executate, vădesc că planurile lor vor fi traduse în fapte, că ei vor duce la bun sfîrșit sarcinile trasate de cel de al III-lea Congres al partidului în ce privește creșterea necontenită a producției de cereale-marfă.

ION LEȘEANU

Rezultatele nu vin de la sine

Regiunea Cluj este în această toamnă printre regiunile cel mai mult rămase în urmă la executarea arăturilor adînci. Pînă la 20 noiembrie se araseră pentru însămînțările de primăvară cu puțin peste 75.000 de hectare, ceea ce reprezintă numai 48 la sută din plan. A căuta explicația acestei rămîneri în urmă numai prin ploile care au căzut o bună bucată de vreme în partea locului, înseamnă a arăta numai o parte de adevăr. Mare parte de adevăr privind rămînerea în urmă la arături adînci a regiunii Cluj, constă în faptul că organele agricole din regiune au întîrziat luarea măsurilor de organizare și mobilizare din timp a tuturor forțelor de muncă.

Această lipsă de sprijin în organizarea muncii s-a vădit mai ales la multe întovărășiri agricole. De pildă, întovărășirea din satul Popești, raionul Cluj, deși dispune de peste 140 de atelaje, a început cu mare întîrziere însămînțarea culturilor de toamnă și executarea arăturilor adînci. Sfatul popular al raionului cunoștea nevoia de ajutor a întovărășiților pentru a se organiza în brigăzi, dar a întîrziat neîngăduit de mult să-i ajute în această privință. La fel stau lucrurile în întovărășirile din Iuriul de Cîmpie, Vaida-Cămăraș, Chinteni și în multe altele din raioanele Sărmaș, Dej, Huedin, Turda.

O altă cauză a rămînerii în urmă la arături adînci constă în lipsa de preocupare a unor comitete executive ale sfaturilor populare comunale față de rezolvarea acestei probleme în satele de centru. Intr-adevăr, dînd atenția cuvenită executării arăturilor adînci în satele aparținătoare, conducerile multor sfaturi populare au neglijat munca în satele de centru considerînd, după cum se vede, că aici lucrurile vor merge de la sine. In realitate forțele de muncă nefiind bine organizate și rezultatele au fost și sînt încă slabe. Așa, de pildă, în satele de centru ale comunelor Dezmir, Chinteni, Feiurdeni, Sîncrai-Almaș și multe altele, realizările la arături adînci sînt cu 35—25 la sută mai mici decît în satele aparținătoare.

Nici unele stațiuni de mașini și tractoare din regiune nu și-au dat contribuția cuvenită la executarea volumului de lucrări planificat. Astfel, deși a avut contract de lucrări încheiat cu întovărășirea din Suceag pentru executarea arăturilor adînci, S.M.T. Bonțida a întîrziat vreme îndelungată cu trimiterea tractoarelor. Cînd totuși ele au ajuns la Suceag prea multă treabă nu se mai putea face din cauza terenului desfundat de ploi. O parte din timpul bun de lucru, nici S.M.T.-ul din Șieu-Odorhei n-a lucrat cu toate tractoarele pe terenurile unităților obligat să le deservească, fapt care, de asemenea, a dus la nerealizarea planului.

Faptul că cea mai mare parte din forțele de muncă existente în satele regiunii au fost eliberate de alte munci în cîmp, creează în prezent posibilitatea intensificării muncii pentru executarea arăturilor adînci. De aceea este necesar să se dea cea mai mare atenție organizării și folosirii la maximum a acestor forțe pentru realizarea integrală a planului arăturilor adînci.

M. IORDACHE

La plantatul pomilor

In comuna Tigveni, raionul Curtea de Argeș, zilele frumoase de toamnă sînt folosite între altele, pentru plantatul pomilor. In fotografie : membrii întovărășirii din această comună executînd plantatul

Foto : P. COZIA

NOI OGOARE UNITE

PE DRUMUL BELȘUGULUI

Oamenii care s-au întors de la Ceacu, vorbeau de acum altfel. Ceacu ? Este o comună ca multe altele din apropierea orașului Călărași. În ultimul timp, numele ei a fost pomenit deseori în discuțiile țăranilor muncitori din comuna Băneasa, raionul Giurgiu. Discuțiile însă nu se refereau numai la casele noi și frumoase de aici, care au apărut în ultimii ani. Se refereau mai ales la ceea ce vizitatorii din Băneasa au văzut în aceste case de colectiviști, și în gospodăria colectivă. Gospodarii de aici au spus oaspeților că in gospodăria colectivă munca aduce mare belșug și, ceea ce se înfățișa ochilor vizitatorilor, făcea deplină lumină în mintea acestora, despre puterea muncii unite, despre belșugul care a intrat în casele colectiviștilor din Ceacu. Recoltele colectiviștilor ? Peste 2000 kg griu la ha, 5.000 kg porumb știuleți la ha, 4.000 kg orez la ha, 1.800 kg floarea-soarelui la ha. Averea obștească ? Mii de oi, sute de vaci de lapte, sute de porci, zeci de mii de păsări. Veniturile bănești? Circa 7 milioane lei în acest an (numai din recolta de bumbac de pe 200 ha, gospodăria a incasat peste 1.500.000 lei) ; valoarea zilei-muncă, 45 lei (cereale, legume și zarzavaturi, brînză, zahăr, ulei etc. și 22 lei în numerar). Fondul de bază ? Aproape 6 milioane lei. Adevărată bogăție, care a arătat mai mult decît oricare vorbă că numai în gospodăria colectivă se făurește o viață nouă, îmbelșugată și se asigură un viitor tot mai luminos pentru urmași.

Dobre Iscru s-a tras atunci mai la o parte cu un grup de consăteni.

— Ce ziceți fraților ? a întrebat el.

— Bravo de așa gospodari, au răspuns cîțiva din cei adunați în jurul său.

— Bravo, bravo, dar ce facem noi, asta e vorba ; mai așteptăm ori îi dăm drumul ?

Oamenii se aprinseră la vorbă :

— Eu unul aș face chiar acum cerere de înscriere, dar asta nu e nici o scofală, căci „cu o rîndunică nu se face primăvară". Ce socotesc eu este că îndată ce ne-om întoarce la Băneasa să mergem cu toții din casă în casă și să arătăm și bărbaților și femeilor că ceea ce au făcut acești colectiviști putem face și noi, că orice intîrziere este spre paguba noastră.

Dobre Iscru a făcut ochii mari, mulțumit de așa judecată.

— Da, orice zăbavă, a zis el, ne face de rușine. Că, la drept vorbind, noi, cei din Băneasa, nu sîntem, mai prejos ca hărnicie față de cei din Ceacu. Dar am fost in urmă cu înțelegerea lucrurilor, cu curajul de a sări hopul îndoielilor și al tărăgănelilor. Asta e.

Băneasa a rămas tot comuna știută. Și oamenii sînt tot aceea, numai că vorba le este alta. În fiecare zi, în fiecare seară, Dobre Iscru, Tudor Liță, D-tru Chiriac și toți cei care fuseseră în vizită la colectiva din Ceacu, ca și cadrele didactice din comună în frunte cu directorul școlii, Mitică Popescu, mergeau pe la vecini, rude și prieteni, vorbindu-le despre ceea ce văzuseră acolo, în comuna de lîngă Călărași.

— Cum de te schimbași așa, nene Dobre ?

— M-am schimbat ? Eu cred că nu, fiindcă părerea mea despre gospodăria colectivă este mai veche. M-am schimbat numai în felul de a explica lucrurile după ce am văzut, cu ochii mei, la ăia din Ceacu ; faptele lor m-au schimbat, m-au făcut să n-am astîmpăr, să colind tot satul. Și aș fi fericit dacă v-ați schimba și voi, dacă cu toții am porni chiar acum cu cererile, ca pînă la căderea iernii să avem inaugurată gospodăria colectivă

★

Iarna nu a sosit încă, dar gospodăria colectivă din Băneasa, raionul Giurgiu, a fost inaugurată. Cuprinde 593 de familii și aproape 1.560 de hectare pămînt. Ea a primit un nume mare și frumos : „Filimon Sîrbu". A fost scris acest nume cu litere mari, roșii, luminoase, cum luminoase au fost faptele tînărului muncitor comunist Filimon Sîrbu, căzut în lupta pentru fericirea celor ce muncesc.

Adunare festivă. Inaugurarea. Un țăran cu tîmplele argintii citește cu glas cuprins de emoție actul de constituire al gospodăriei colective din Băneasa. E Dumitru Chiriac, președintele ales de toți colectiviștii din această comună.

— ...Mulțumim partidului că ne-a arătat calea belșugului și ne ajută să devenim oameni noi.

Sala răsună de ropotul palmelor bătătorite. Pe banca din față un țăran aplaudă încă. E Martin Marin, unul dintre cei care după ce s-a înscris în gospodărie, a mers pe la toate neamurile, îndemnîndu-le să-i urmeze pilda.

— Și la noi o să se vorbească de mii de kilograme de grîu și porumb, de orz și floarea-soarelui la hectar. Și noi o să ne fălim cu ferme de vaci, oi porci, păsări — cu milioane venit în gospodăria colectivă, cu bucate mai multe pe masă, cu mai multe bucurii. Și Băneasa noastră, acum colectivizată, va deveni asemenea comunei Ceacu, o comună care merită să fie vizitată.

Așa spunea Martin Marin, așa spuneau și alți colectiviști din Băneasa, în ziua cînd au pornit pe drumul belșugului.

RADU SANDU

TOT SATUL

Ploaia nu mai contenea, dar țăranii muncitori din comuna Crovu, satul Ghimpați, își făceau apariția buluc, cu sutele, în sala de festivități, la inaugurarea gospodăriei colective „Al III-lea Congres al P.M.R." — născută din întovărășirile agricole „Nicolae Bălcescu" și „Dîrza".

— Uite-l pe nea Călin ! strigă unul din mulțime. Da' bine, bre, nici pe ploaia asta nu stai acasă ?

— Nu stau, mă ! îi răspunde Călin Drăgan, un bătrînel de peste 70 de ani. Ploaia-i semn de belșug !...

Se face liniște. Secretarul de partid citește numele celor aleși în comitetul de conducere :

— Președinte ! tovarășul Gomeaje V. Dumitru.

— Da ! răspund țăranii entuziasmați.

— Vicepreședinte : tovarășul Ștefănescu Neagu.

— Un nou puternic „da" confirmă satisfacția colectiviștilor pentru persoana celui ales. Iar cînd, la membrii în consiliul de conducere, este pronunțat numele țărancei muncitoare Dobra F. Dumitru, cei prezenți aplaudă furtunos :

— Da !...
— Da !...
— Da !...

Cîteva minute ovațiile nu mai contenesc. Apoi, cînd i se dă și ei cuvîntul, Dobra Dumitru, spune printre altele :

— În momentul de față sîntem ca niște copii care facem primii pași, dar mîine, prin munca noastră umăr la umăr vom face totul pentru ca tînăra noastră colectivă să înflorească și să fie izvor de belșug și bunăstare !

Ultimele-i cuvinte sînt acoperite de un nou ropot de aplauze. Apoi...

— Salut voios de pionier !

Eleva Miroliubov Maria aduce colectiviștilor salutul tineresc al elevilor și pionierilor din comună.

— Mînca-i-ar tata de copii ! zice emoționat țăranul Raiciu Iv. Gomeajă. Grăiește ceva, și tu, mă Minciună !

— Ce să grăiesc ? răspunse Pavel Minciună, înghițind adînc un fum de „mărășească". Pînă mai ieri mai erau unii care stăteau la îndoială...

— Parcă nu știi cum e omul ? rîde moș Raiciu. Trebuie să se convingă... Eu am văzut belșugul la cuscrii mei din Flămînda și cînd mi-au arătat alde Anghel Dumitru și Iancu Gudana sacii lor cu cereale, alimentele și miile de lei pe care le luaseră numai ca avans din colectivă, am venit acasă și i-am spus nevestii-mi : „Măi femeie, să știi că Minciună... spune adevărul !

★

Și aici, comuniștii au fost în fruntea muncii de lămurire pentru

VALERIU FILIMON

(Continuare în pag. 3-a)

S.M.T.-ul nostru și rolul de organizator al producției agricole

GHEORGHE RĂDOIAȘ
directorul S.M.T.-ului Bărcănești, regiunea Ploești

Este de netăgăduit, că succesele obținute în agricultura noastră socialistă, și în primul rînd în dezvoltarea sectorului cooperatist, se datoresc puternicului sprijin acordat țărănimii de partid și guvern prin mijloacele mecanizate ale stațiunilor de mașini și tractoare, prin cadre de ingineri și tehnicieni agricoli etc. Astfel, țăranii colectiviști și întovărășiți, ajutați de S.M.T., au obținut an de an recolte sporite la hectar, realizînd venituri însemnate, care au dus la ridicarea nivelului lor de trai material și cultural.

Mergînd pe linia trasată de partid, mecanizatorii din S.M.T.-ul Bărcănești, regiunea Ploești, au executat în fiecare campanie agricolă un tot mai mare volum de lucrări mecanizate pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raza de activitate a stațiunii. Ei au avut în centrul preocupărilor lor nu numai realizarea de mulți hantri, economii de carburanți și piese de schimb, reducerea prețului de cost, ci și efectuarea tuturor lucrărilor la timpul potrivit și la un înalt nivel agrotehnic. În felul acesta, unitățile agricole socialist-cooperatiste din raza de activitate a stațiunii noastre au obținut și în acest an recolte sporite la hectar, media la grîu pe toate gospodăriile colective deservite fiind de 2.084 kg. la ha. Gospodăria colectivă din Romînești, de pildă, a obținut în medie 2.120 kg. grîu la ha., cea din Tîrgșorul Vechi — 2.090 kg. grîu la ha., iar cea din Valea Călugărească a obținut în medie 2.270 kg. grîu la ha. De asemenea, întovărășirile agricole, ca cele din Tîrgșorul Vechi, Ologeni și Buda Palanca, au obținut, respectiv 1.600 kg., 1.500 kg., 1.480 kg. grîu în medie la ha.

Cu sprijinul S.M.T.-ului s-au obținut în acest an și recolte bogate de porumb. Gospodăria colectivă din Bărcănești, bunăoară, a obținut peste 3.500 kg. porumb știuleți la ha., iar gospodăria colectivă din Șirna — aproape 4.000 kg. porumb știuleți la hectar.

Sporirea producției agricole în unitățile agricole socialist-cooperatiste din raza de activitate a S.M.T.-ului Bărcănești, constituie sarcina principală care ne stă în față. Partidul ne învață că: „Sarcina principală în domeniul producției agricole este sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grîu și de porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și în special creșterea animalelor".

În îndeplinirea acestei sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului, S.M.T. Bărcănești s-a străduit ca și în această toamnă să-și dovedească rolul de organizator al producției agricole. Mecanizatorii stațiunii noastre s-au preocupat mai îndeaproape de folosirea deplină și rațională a mașinilor și tractoarelor, de îndrumarea unităților deservite ca acestea să folosească în mai mare măsură îngrășămintele chimice și organice și semințe din soiurile selecționate de mare productivitate. Totodată, ei au avut grijă deosebită de a executa lucrările de pregătire a solului și de însămînțare la un înalt nivel agrotehnic. Astfel, arăturile pe cele aproape 4.000 de hectare destinate însămînțării cerealelor de toamnă au fost efectuate aproape în întregime din vară, la adîncimea de 28—30 cm. ; ca îngrășăminte chimice s-a dat la hectar, înainte de însămînțare, cîte 200—300 kg. superfosfat la hectar ; sămînța folosită a fost din soiuri de înaltă productivitate și a avut buletin de analiză, dîndu-se circa 200 kg. la ha. Fiecare tractor a avut pe lîngă semănătoare, grapă și tăvălug, însămînțarea grîului executîndu-se la adîncimea de 6—8 cm., între 20 septembrie — 20 octombrie.

În ceea ce privește asigurarea unor producții sporite în anul viitor, mai ales de porumb, S.M.T.ul nostru a avut ca sarcină să execute arături adînci de toamnă pe suprafața de peste 5.000 hectare. Această sarcină a fost îndeplinită și lucrăm în continuare. Și în această privință mecanizatorii au pus un accent deosebit pe calitatea lucrărilor efectuate. Acest fapt constituie o garanție că unitățile agricole socialist-cooperatiste deservite de S.M.T.-ul Bărcănești vor putea obține producții sporite și la culturile de primăvară.

Trebuie menționat că inginerii și tehnicienii agricoli din cadrul S.M.T.-ului nostru au îndrumat și sprijinit gospodăriile colective și în ceea ce privește organizarea de loturi demonstrative la cultura grîului, pe suprafețe de 5—10 ha. În fiecare gospodărie colectivă, în vederea extinderii experienței înaintate pe suprafețe cît mai mari.

În preocuparea noastră este ca în primăvară, de timpuriu, mecanizatorii să execute grăpatul semănăturilor de toamnă și să îndrume pe colectiviști spre a îngrășa suplimentar culturile mai slab ieșite din iarnă cu cîte 70—100 kg. azotat de amoniu la ha.

Cu îndrumarea pe mai departe a organizației de partid, cu sprijinul comitetului sindicatului, cu hărnicia și priceperea mecanizatorilor, inginerilor și tehnicienilor din S.M.T.-ul nostru, sîntem siguri că vom putea ajuta unitățile agricole socialist-cooperatiste ca ele să obțină producții tot mai sporite, să se consolideze din punct de vedere economic și organizatoric, contribuind astfel la îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului nostru.

Cifrele de plan în dezbaterea colectivelor de muncă

Trebuie să producem la nivelul mijloacelor cu care am fost dotați

În dimineața aceea însorită de noiembrie se strînseseră la sediul G.A.S. Reghin, membrii birourilor celor 4 organizații de bază P.M.R. ca să dezbată, împreună cu brigadierii, muncitorii și tehnicienii fruntași sarcinile planului de stat al gospodăriei pe 1961. În referatul prezentat, conducerea gospodăriei s-a ocupat mai întîi de rezultatele obținute de unitate pe anul în curs : „Efectivul de taurine a crescut cu peste 250 de capete, iar producția de lapte pe cap de vacă furajată trece de 3.400 de litri. Crescătoria de porci a depășit planul la sporul de creștere în greutate, iar kilogramul de carne a fost produs cu 3 lei sub prețul de cost planificat. Creditele acordate au fost folosite în întregime și economic.

Succesele G.A.S. Reghin se datoresc în egală măsură muncii neobosite a marii majorități a salariaților, conducerii pricepute a cadrelor cu funcții de răspundere în unitate, activității politice, legate concret de cerințele producției, a organizațiilor de partid, activității sindicatului care a pus în centrul preocupărilor sale lupta pentru mobilizarea tuturor muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor la îndeplinirea sarcinilor de plan. Realizările anului 1960 relevă capacitatea colectivului pentru o muncă rodnică în 1961.

— Mergînd — ca orice unitate agricolă socialistă — pe linia reproducției socialiste lărgite, gospodăria noastră — a spus unul dintre vorbitori — are în plan să execute în 1961 un mare volum de investiții. Numai acumulările în construcții vor însuma cu mult peste un milion de lei. Trebuie să ne gîndim bine — a spus în continuare vorbitorul — cum vom construi, unde vom amplasa obiectivele ținînd seama că amplasarea determină în mare măsură eficacitatea investițiilor, eficacitatea unei însemnate ramuri de producție a unității noastre.

Pe tema amplasării s-a încins după aceea o discuție foarte aprinsă și utilă. S-au înfruntat două păreri, două grupe de argumente.

Tov. Jebenițan Vasile, directorul G.A.S. a arătat mai întîi ce trebuie construit, fiindcă amplasarea trebuia rezolvată în raport de volumul și felul construcțiilor. „Numai pentru taurine al căror număr va ajunge în 1961 la 1.365 de capete — a arătat directorul — vor trebui construite 6 grajduri și 2 maternități".

— La secția Apalina, unde avem și grădina de legume — a spus tov. Sabodos Mihai — propun să amplasăm un grajd pentru 100 de capete. In felul acesta vom avea la locul de întrebuințare bălegarul pentru răsadnițe și fertilizarea terenului. Vom reduce deci masiv cheltuielile cu transportul bălegarului și vom diminua totodată cheltuielile pentru transportul furajelor. In plus la Apalina avem o bună sursă de apă, fapt ce face pe deplin posibilă amplasarea grajdului. Propunerea tov. Sabodos, care susținea de fapt că pe lîngă fiecare trup izolat să fie con-

P. ZBÎRLEA

(Continuare în pag. 4)

Anul acesta, mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, au contribuit la obținerea de recolte bogate pe terenurile lucrate de ei. In anul viitor, ei sînt hotărîți să dobîndească recolte și mai mari. In fotografie : șeful brigăzii a 3-a, Gheorghe Miu, discută cu tovarășii din brigada sa despre lucrările pe care le execută în prezent.

Foto : D. CONSTANTINESCU

La întreprinderea metalurgică „Dealul Spirei" din București, a fost terminat un nou lot de mașini pentru combaterea dăunătorilor. In fotografie: comunistul Gh. Fluetici, făcînd controlul tehnic al uneia din mașinile ce vor fi trimise în curînd în gospodăriile de stat

Foto : AGERPRES

În preajma deschiderii noului an de învățămînt agrozootehnic de masă

Consfătuirea organizată cu lectorii în raionul Pitești

În întreaga țară se desfășoară în aceste zile ultimele pregătiri în vederea deschiderii noului an de învățămînt agrozootehnic de masă, iar unele cercuri și-au început chiar activitatea.

Și în raionul Pitești acordîndu-se atenția cuvenită învățămîntului agrozootehnic de masă, au loc ultimele pregătiri pentru deschiderea cursurilor, pentru ca învățămîntul să se desfășoare în acest an în condiții și mai bune decît în anul trecut.

Pentru instruirea lectorilor, a avut loc săptămîna trecută la Pitești o consfătuire la care au participat peste 80 lectori din cuprinsul raionului. Din analiza făcută asupra felului cum s-a desfășurat învățămîntul agrozootehnic de masă în anul trecut, a reieșit, în primul rînd, că în unitățile agricole în care învățămîntul s-a desfășurat în bune condițiuni s-au obținut producții mari atît în sectorul vegetal cît și în cel al creșterii animalelor.

Așa de exemplu, la gospodăria colectivă din Bascov, a cărui cerc a fost premiat, s-a obținut o producție de peste 4.000 kg. porumb știuleți la hectar, iar producția de lapte pînă la începutul lunii noiembrie a fost de 2.000 l. pe cap de vacă furajată. La gospodăria colectivă din Ștefănești, care s-a situat tot printre unitățile fruntașe, unde cursurile s-au desfășurat în bune condițiuni, s-a obținut o producție de peste 3.000 kg. porumb boabe la hectar deși condițiile climatice nu au fost atît de favorabile în raion.

Acestea, și alte exemple care au fost prezentate, au scos în evidență rolul deosebit pe care-l are învățămîntul agrozootehnic de masă în ridicarea nivelului de cunoștințe al țăranilor muncitori, pentru aplicarea diferențiată în producție a metodelor avansate de muncă.

Pentru rezultatele bune obținute de lectori și cursanți, în anul care a trecut, s-au acordat 100 diplome, însigne și premii în obiecte și cărți în valoare de 1.277 lei. Aceste premii și diplome au constituit un stimulent pentru lectorii și cursanții fruntași și în același timp un imbold în muncă și pentru ceilalți lectori.

Printre lectorii premiați se numără inginerii Chiriloiu Haralambie, tehnicianul agronom Ceaușescu Dumitru, profesorii Neacșu A., Florea Elena, colectivista Popescu Elena de la gospodăria colectivă din Bascov și alții.

În acest an în raionul Pitești vor funcționa în cadrul celor nouă gospodării colective și 54 întovărășiri, 89 cercuri la care vor participa peste 2.700 cursanți, ceea ce reprezintă o creștere de peste 30 la sută față de anul trecut. Pe lîngă aceste cercuri se vor organiza 28 cicluri de conferințe, la căminele culturale din fiecare comună.

După împărțirea premiilor și stabilirea planului de școlarizare a fost prelucrat regulamentul pentru organizarea și funcționarea învățămîntului agrozootehnic de masă, stabilindu-se și măsurile concrete pentru buna lui desfășurare.

Participanții la consfătuire au subliniat în discuțiile purtate, că învățămîntul se va desfășura în bune condițiuni dacă se vor respecta cîteva probleme de bază și anume: Recrutarea cursanților să se facă cu multă atenție pentru a cuprinde un număr mare de țărani muncitori, și în special pe acei care doresc să participe cu regularitate la aceste cursuri.

Planul de lecții al fiecărui cerc să fie astfel întocmit, încît el să cuprindă toate acele teme care interesează direct procesul de producție al unității respective, pe cursanții înscriși la cerc.

Predarea lecțiilor să se facă pe înțelesul cursanților și expunerile să fie însoțite de cît mai mult material didactic ca: diafilme, planșe, grafice, colecții de plante, semințe, îngrășăminte etc. iar după expunerea teoretică să se facă și demonstrații practice.

Participanții la consfătuire au propus, de asemenea, ca în cadrul raionului să se facă schimburi de experiență între lectori.

În încheiere, lectorilor li s-a predat o lecție model, cu tema: „Înființarea plantațiilor de pomi".

Pe baza discuțiilor și propunerilor făcute, precum și a planului de măsuri întocmit în raionul Pitești sînt asigurate toate condițiile pentru ca învățămîntul agrozootehnic de masă să se desfășoare în bune condițiuni.

Ing. EMIL LEMNARU
din Ministerul Agriculturii

La grădinița de copii a gospodăriei

Educatoarea Maria Predescu de la G.A.S. Drăgășani, regiunea Pitești, povestindu-le micuților de la grădinița de copii a acestei unități, basmul popular rus „Turtița"

Să gospodărim cu grijă fondurile de asigurări sociale

Una din atribuțiile importante ale sindicatelor este aceea de a gospodări fondurile de asigurări sociale. Un control făcut recent în gestiunea fondurilor de asigurări sociale a gospodăriei agricole de stat Lechința, regiunea Cluj, arată că comitetul sindicatului de aici a scăpat din preocupările sale această atribuție importantă consfințită de statutul sindicatelor. Se înțelege că o asemenea lipsă de preocupare din partea sindicatului duce nu numai la greșeli de ordin strict financiar, care pînă la urmă se rezolvă, dar provoacă și nemulțumiri printre lucrătorii vizați, pierdere de vreme pentru rezolvarea acestor nemulțumiri etc.

Ce s-a constatat cu prilejul controlului despre care aminteam? Pe primele 6 luni ale acestui an, unor lucrători care au prezentat certificate medicale de boală li s-a plătit mai puțin față de prevederile legale. Altora însă, încălcîndu-se de asemenea legea, li s-a plătit mai mult.

Asemenea greșeli și altele despre care voi vorbi mai jos s-au putut săvîrși mai ales din cauză că cele mai multe dintre certificatele de boală prezentate pentru plată nu poartă semnăturile prevăzute de imprimat, (a președintelui comitetului sindical și a delegatului cu asigurările sociale). Așa se explică de ce unele certificate privind același salariat, dar prezentate la date diferite, au nepotriviri însemnate care influențează corectitudinea calculului. Iată un exemplu. Pentru cîteva zile concediu medical, salariatul Haitichi Mihai prezintă un certificat în luna august din care reiese că are o vechime în muncă de 5 ani și 3 luni. Dar peste o lună același salariat mai prezintă un certificat din care reiese că are o vechime în muncă de 9 ani și 9 luni. În alte certificate diferă, tot greșit, salariile tarifare.

Din cauza aceleeași lipse de control a comitetului sindicatului în ce privește gospodărirea fondurilor și respectarea legalității, unii medici eliberează cu ușurință, și încălcînd prevederile legale, certificate medicale. Astfel, doctorul Mihali Iuliu a emis un certificat medical pe baza căruia a încasat ajutorul de boală salariatul Berchi Ion. Dacă nu s-ar fi știut în gospodărie că tov. Berchi a fost într-adevăr bolnav, ajutorul putea fi plătit oricui deoarece medicul nu completase certificatul nici cu numele salariatului, nici cu vîrsta, nici cu sexul — cu nimic.

Alți medici ca Bindea Iosif, Popovici etc., eliberează certificate de boală retroactiv cu multe zile în urmă, neexistînd astfel posibilitatea nici unui control — salariatul respectiv a fost sau nu bolnav?

Considerînd probabil că nu intră în atribuțiile sale, comitetul sindicatului de la gospodăria de stat Lechința n-a sesizat timp de multe luni că, din cauza unor defecțiuni de evidență financiară, conducerea administrativă a întîrziat luni de-a rîndul virarea către consiliul local al sindicatelor a contribuției bănești legale. Faptul a provocat pe deoparte aplicarea de penalizări (de ce să le plătească întreprinderea?) iar pe de altă parte încurcături financiare organului sindical superior.

Alte lipsuri în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale constau în aceea că plata contribuției pentru biletele de odihnă și tratament se face de către unii salariați chiar cu întîrzieri de 2-3 luni după înapoierea din concediu, cînd în realitate contribuția ar trebui achitată o dată cu eliberarea biletului.

Deficiențele semnalate în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale la gostatul din Lechința trebuie grabnic lichidate. De altminteri a fost întocmit de curînd chiar un plan de măsuri în această privință. Numai că acest plan reflectă și el activitatea slabă a comitetului sindical din gospodărie. Așa se face că sînt cuprinse sarcini amănunțite pentru șeful contabil, pentru economistul cu muncă și salarii, dar nu sînt prevăzute nici un fel de măsuri pe care este dator să le ia organul sindical de aici. Încă odată trebuie spus că folosirea posibilităților pe care statul nostru le pune la dispoziția oamenilor muncii prin asigurările sociale de stat se cuvine să fie făcută cu chibzuială și cu spiritul de răspundere cuvenit. Ori, sindicatul ca organ chemat să gospodărească fondurile de asigurări sociale, este în primul rînd dator să se ocupe îndeaproape de această sarcină.

T. OPREA

Pentru ca și mulgătorul Bălan să fie fruntaș

Gospodăria agricolă de stat Dorobanțu din regiunea Constanța, are un sector zootehnic dezvoltat. Vaci cu lapte, de pildă, gospodăria are 142, de la care pînă la 1 noiembrie era planificată să se obțină o cantitate de 2.875 de hectolitri de lapte și s-au obținut 2.998. Un merit deosebit pentru îndeplinirea și depășirea planului de lapte planificat pînă la data arătată, îl au îngrijitorii de vaci, care lucrează cu multă pricepere și interes la buna hrănire și îngrijire a acestora. Dar să facem cunoștință cu unii dintre ei. Să-l luăm, de pildă, pe mulgătorul Dumitru Lihet, care în momentul de față e fruntașul gospodăriei. El are în primire 12 vaci. De la acest grup de vaci, Lihet trebuie să mulgă pînă la sfîrșitul anului 34.450 litri de lapte și a muls aproape 35.000 de litri pînă la 1 noiembrie. Pînă la sfîrșitul anului, Lihet s-a angajat să-și depășească planul cu încă 5-6.000 de litri de lapte. Nu ne îndoim că acest mulgător se va ține de angajament, deoarece de la vacile pe care el le are în primire s-a obținut pînă la 1 noiembrie, în medie, peste 2.900 litri de lapte. De la unele din ele Lihet a muls în numai 210 zile aproape 3.500 de litri de lapte de la fiecare. Un alt argument care vine să întărească angajamentul mulgătorului este și acela că el, ca un vechi și priceput îngrijitor de vaci, aplică cu multă strictețe regulile zootehnice, la hrănirea, îngrijirea și mulsul vacilor.

Iată astfel ce ne spune despre Lihet și munca acestuia, șeful brigăzii zootehnice de la sectorul bovin al gospodăriei:

— Lihet e mulgător în gospodăria noastră din anul 1949. Dacă ar fi să facem un calcul al laptelui muls de el în cei 11 ani, ar reieși că a muls zeci de vagoane de lapte. Și acest lucru se datorește faptului că el muncește și cu dragoste și cu pricepere. La hrănire, bunăoară, respectă cu strictețe rațiile stabilite pentru fiecare vacă în parte, după producțiile de lapte pe care le dă fiecare. Mulsul îl face, de asemenea, după regulile zootehnice de igienă indicate.

Vorbe de laudă am auzit de la brigadierul zootehnic și despre Elena, nevasta lui Lihet și ea mulgătoare tot din anul 1949, precum și despre frații Gheorghe și Petre Ungureanu și ei mulgători fruntași.

— Dar mulgători rămași în urmă cu realizarea planului de lapte, sînt în gospodăria dumneavoastră? l-am mai întrebat pe brigadier, la care dînsul mi-a răspuns:

— La sfîrșitul lunii octombrie, cînd s-au afișat în gospodărie listele cu realizările planului de lapte pe gospodărie și fiecare grupă de vaci, în parte, am constatat că mulgătorul Ion Bălan rămăsese în urmă cu realizarea planului cu circa 1.000-1.500 de litri de lapte. Am discutat acest caz cu toți mulgătorii și pînă la urmă ei au propus grupei sindicale de la grajdul de vaci să ținem o consfătuire de producție pentru a analiza cazul mulgătorului Bălan...

...Începutul lunii noiembrie. La grajdurile din „deal", cum este numit punctul zootehnic al gospodăriei, s-au strîns toți îngrijitorii de animale. Singurul punct al ordinei de zi al consfătuirii de producție a fost: „discutarea realizării planului de lapte pe grupele de vaci". Au luat cuvîntul mulți mulgători, care au arătat din experiența lor la îngrijitul vacilor și totodată au criticat lipsurile lui Ion Bălan acelea care au făcut ca acesta să nu-și realizeze planul de lapte.

Carnet de reporter

— Tovarășul Bălan, a spus printre altele Lihet, a venit ca mulgător la grajdul nostru de vreo doi ani. Și el, ca și noi, are în primire 12 vaci cărora le sînt administrate aceleași rații de hrană ca la ale noastre și poate aplica aceleași norme zootehnice de îngrijire. Numai că tovarășul Bălan nu prea se ține de ele. La muls mai ales, Bălan nu aplică toate regulile zootehnice de igienă, cum ar fi spălatul și ștersul ugerului sau masajul. Toate acestea le face de cele mai multe ori „pe fugă". E și normal să se întîmple așa dacă tov. Bălan vine dimineața în grajd atunci cînt ceilalți mulgători sînt aproape pe terminate cu mulsul. Pentru ca și Bălan să treacă în rîndurile mulgătorilor fruntași, a mai spus Lihet, eu mă angajez în fața grupei sindicale să-l ajut în muncă în așa fel ca la sfîrșitul anului și el să-și realizeze planul de lapte.

A vorbit la această consfătuire de producție și Bălan. El și-a recunoscut lipsurile care i-au fost arătate de tovarășii lui de muncă. Totodată mulgătorul s-a angajat ca pe viitor să lucreze în așa fel ca pînă la sfîrșitul anului să-și depășească planul de lapte de la vacile pe care le are în primire cu peste 2.000 litri de lapte.

De la această consfătuire au trecut puține zile dar rezultatul ei s-a văzut. Ajutat îndeaproape de tovarășii lui de muncă, Ion Bălan îngrijește și hrănește cu mai multă atenție vacile, iar mulsul îl face așa cum trebuie. Dovadă: în zilele următoare, vacile din grupa lui au început să dea mai mult lapte. În loc de 80-90 de litri pe zi cît dădeau înainte, în zilele următoare, Bălan a muls de la ele 100 de litri și chiar mai mult. Așa dar, ajutorul tovarășilor săi de muncă l-au ajutat și pe el să se apropie de rîndurile fruntașilor.

GH. BACIU

Expoziție agricolă raională la Huși

Pentru a populariza frumoasele realizări obținute de sectorul socialist al agriculturii din raionul Huși, secția agricolă raională a organizat o expoziție agricolă, în care sînt expuse produse cerealiere, legumicole și viti-pomicole. La fiecare produs este afișat gospodăria producătoare și media obținută. De exemplu, gospodăria colectivă din Vutcani a obținut în acest an 2.459 kg grîu la ha, cea din Lunca-Banului 1970 kg grîu la ha. Gospodăria colectivă din comuna Duda a obținut 5.800 kg porumb hibrid la hectar, iar cea din comuna Tîrzii 5.000 kg porumb la ha.

Și din exponatele legumicole și pomi-viticole se pot vedea superioritatea produselor din sectorul socialist.

Colectiviștii din Pogănești, de pildă, au obținut 45.000 kg la hectar, la varza de toamnă, G.A.C. Tîrzii și G.A.C. Duda au obținut fiecare aproximativ 20.000 kg ceapă la hectar, G.A.C. Oltenești a obținut la sfecla de zahăr 28.000 kg la hectar, iar G.A.C. Drănceni a obținut la struguri o producție medie de 12 kg pe butuc.

În prima zi expoziția a fost vizionată de peste 500 persoane.

IUJU SCHAFFER
corespondent

Sîntem pregătiți

Anul trecut, în cadrul gospodăriei noastre, învățămîntul agrozootehnic de masă s-a desfășurat la un nivel mai ridicat decît în anii precedenți. Acest lucru s-a reușit datorită faptului că organizația de partid, a îndrumat și sprijinit îndeaproape buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic, iar comitetul sindicatului și conducerea gospodăriei au dat toată atenția recrutării unui număr mare de cursanți, precum și pregătirii temeinice a lectorilor. În anul 1959/60, bunăoară la gospodăria noastră au funcționat 3 cercuri și anume: agrotehnic, zootehnic și mecanizare.

La cercurile sus menționate, lecțiile au fost predate de ingineri și tehnicieni bine pregătiți și instruiți printre care ing. Tudorache Emil, ing. Mihalache Ilie, ing. Găitănaru Victor, ing. Matei Gheorghe, ing. Alecu Tudor și Cotună Gheorghe. Totodată, lecțiile au fost adaptate la specificul gospodăriei noastre și însoțite de demonstrații practice. De asemenea, am folosit diferite exponate și planșe spre o mai bună documentare a lecțiilor predate. Ca urmare a unei intense participări a cursanților la temele predate și a însușirii acestora roadele s-au văzut în cursul anului agricol 1960. Astfel, în general, maiștrii agricoli și mecanizatorii au desfășurat o activitate mai competentă, aplicînd în practică cunoștințele însușite la învățămîntul agrotehnic. De pildă, maistrul agricol Abzait Edip, care a aplicat întocmai cele predate la tema „Agrotehnica cerealelor de toamnă" (arătura adîncă și de bună calitate, semănatul uniform, administrarea îngrășămintelor de bază și faziale, recoltarea la timp și fără pierderi etc.) a obținut de pe cele 200 ha cultivate cu grîu o producție medie de peste 2.000 kg la ha.

Învățînd din experiența anului trecut, la îndemnul organizației de partid, conducerea gospodăriei cu sprijinul comitetului sindicatului, a luat din timp măsurile care se impun în vederea deschiderii cursurilor la timpul stabilit: 1 decembrie cu ținerea primei lecții planificate.

În vederea bunei desfășurări a cursurilor au fost numiți lectori din cadrul inginerilor și tehnicienilor noștri cu înaltă calificare, care în aceste zile au fost bine instruiți și s-au fixat totodată temele pentru lecțiile care vor fi predate. Am avut grijă ca temele să fie adaptate la specificul muncii noastre (sectorul culturii de cîmp, zootehnic și mecanic), programîndu-se cîte două lecții pe săptămînă, în scopul încheierii cursurilor în luna februarie, deoarece în această lună încep pregătirile pentru campania de primăvară.

Și în acest an vom avea trei cercuri pentru care am recrutat un număr de 196 de cursanți. Cercurile agrotehnice și zootehnice se vor ține atît la centrul gospodăriei cît și la secțiile Crucea și Stupina. De asemenea, gospodăria s-a îngrijit să amenajeze sălile de cursuri, iluminatul și încălzitul lor.

Pregătiți din timp și bine pentru deschiderea noului an de învățămînt agrozootehnic de masă, sîntem încredințați că cursurile se vor desfășura în bune condiții și că în același timp ele vor contribui la ridicarea cunoștințelor profesionale ale lucrătorilor din cadrul gospodăriei noastre și prin aceasta la realizarea sarcinilor de producție care ne revin.

Ing. ANA MITRACHE
responsabilă cu învățămîntul agrozootehnic de masă la G.A.S. Stupina, raionul Hîrșova

Brigadiera

Holdele cînd o zăresc
I se-nchină și-i zîmbesc
Văd. De dragul ei cîmpia
Ii sărută-ntr-una ia
Și o roagă să mîngîie
Fruntea pîinii de prin grîle.
Citu-i soarele de mare
Arde tot de nerăbdare
Și îi dă tîrcoale mut
Ca să-i fure un sărut.
Iar flăcăii, ce mai vorbă!
S-au mutat la ea pe holdă
Și la semeteu e ceartă
Nu-i chip munca să și-o-mpartă
Fiindcă smeii-deopotrivă
Vor aceeași colectivă,
Și directorul nu poate
Să facă la toți dreptate.
În asemenea gîlceavă
M-aș vîrî și eu degrabă
Doamne, ce n-aș da și eu
Să lucrez la semeteu

GEORGE CIUDAN

Maria Arsene: VREMURI ȘI SEMNE

— Povestiri — (E. S. P. L. A.)

Publicist și scriitor antifascist, ale cărui lucrări s-au bucurat de o largă răspîndire, Maria Arsene a adunat în volumul „Vremuri și semne" unele povestiri mai vechi care au atras asupră-i prigoana autorităților fascizante și fasciste. Alături de acestea, el a adăugat alte povestiri, noi, scrise în anii care au urmat eliberării patriei noastre.

Lectura acestor povestiri — foarte utilă și de cele mai multe ori generatoare de autentice satisfacții estetice — îl recomandă pe Maria Arsene nu numai ca pe un scriitor talentat, dar și ca pe un luptător curajos care își cîștigă dreptul la respectul cititorului. „Încă sînt rare cărțile ce dezvăluie anii întunecați, străbătuți de fulgerele revoltei, din lupta ilegală a comuniștilor — scrie poetul Mihai Beniuc în prefața ce deschide volumul. Dar sînt și mai rari autorii care ei înșiși să fi fost puternici la greul acelor timpuri. Arthur Maria Arsene poate fi adăugat printre aceștia".

Într-adevăr, povestirea **„Moș Niculae revoltașul"**, oglindind aspecte interesante din lupta ilegală a partidului la sate, și creionînd figura unui activist țăran, însetat de învățătura partidului și cucerit de idealurile sale nobile, e datată 1932. În 1936 apărea povestirea **„Citește-o"**, elogiind activitatea celor ce, în condiții de strictă clandestinătate, tipăreau și difuzau presa și manifestele partidului. **„În zori"**, o altă povestire, ce istorisește organizarea și desfășurarea unei acțiuni de sabotare a mașinii de război hitleriste de către un grup de muncitori dintr-un orășel portuar, a fost scrisă în 1943.

Povestirile scrise în aceeași epocă de teroare și beznă, chiar cînd nu se referă direct la activitatea revoluționară a Partidului Comunist, reflectă ideologia Partidului, sînt scrise de pe poziții partinice.

În povestirile **„Băltăreața"** și în **„Treizeci de lei"**, eroii sînt niște lumpeni proletari care, deși se ocupă cu pescuitul clandestin sau cu furtul benzinei din vagoanele cisterne, tind spre o altă viață, de muncă cinstită. Dar autoritățile burghezo-moșierești le răpesc într-un fel sau altul, acest drept elementar, îi silesc, sub un pretext sau altul să nu-și părăsească mizerabila condiție care le-a devenit lor înșiși insuportabilă, le ucid orice aspirație. De remarcat că în **„Băltăreața"** se sugerează, de asemenea, forța muncitorimii organizate, panica pe care o stîrnește în rîndurile burgheziei și a oficialităților, orice acțiune a proletariatului.

În povestirea **„Dunăre, Dunăre"**, de asemenea, autorul nu se mărginește să arate nepăsarea autorităților comunale față de problemele a căror soluționare le revine, el țintește mai departe: să dezvăluie cum se organizează și la ce servesc provocările anticomuniste. Demagogia politică (**„Colegul"**) dezumanizarea, sălbăticirea omului educat în spirit burghez (**„Burtă"**) sînt denunțate violent. Și nu e de loc întîmplător că salvatorul bietului vagabond Burtă, pe care negustorii din piață, după ce îl exploatează, îl batjocoresc și îl lovesc cu atîta cruzime, e un muncitor. E în acest gest un simbol. Un simbol care vorbește despre faptul că toți oropsiții vieții vor fi, pînă la urmă, salvați de clasa muncitoare. Grăitoare e și povestirea **„Domnul Pic"**, care oglindește revolta surdă, dar foarte profundă, a maselor. Cu riscul vieții sale, Pic le spune bestiilor naziste adevărul în față, sfarmă și calcă în picioare portretul lui Hitler și Antonescu.

După eliberare, Maria Arsene a scris — cum am mai spus — unele povestiri evocînd aceeași perioadă. Notăm — printre cele mai izbutite și mai interesante: **„Sus flutură drapelul"**. Altele, în care se prezintă contrastul dintre realitatea de ieri și viața nouă de azi, (**„Ucenicul"**, **„Era o dimineață senină"**) în sfîrșit, unele care oglindesc aspecte ale vieții noi. Dintre acestea, remarcăm, mai ales, două povestiri închinate procesului de transformare socialistă a agriculturii. (**„Socoteală nouă"** și **„Mămăligă"**), altele combătînd birocratismul (**„Sarcini"**) sau denunțînd pe foștii speculanți în comerțul de stat (**„Nea Fane"**). Mai puțin convingătoare, artificioase chiar, sînt însă povestirile **„Leac"**, în care își propune să combată superstițiile și „Libertatea de a nu-ți fi teamă".

„Vremuri și semne" e o carte care ne face să înțelegem și mai bine ce a dăruit revoluția pe care poporul nostru muncitor a înfăptuit-o sub conducerea Partidului.

EUGEN LUCA

Una dintre principalele noastre îndatoriri

In raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Apostol la Congresul al 4-lea al Sindicatelor s-a arătat între altele că: **„Sindicatele din S.M.T. sînt chemate să-și îmbunătățească munca în rîndurile mecanizatorilor pentru executarea lucrărilor la timpul potrivit și la un nivel agrotehnic ridicat, în vederea obținerii unor recolte bogate, pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective"**.

Străduindu-se să sprijine temeinic îndeplinirea acestor importante sarcini, comitetul sindicatului nostru a repartizat fiecărui membru îndrumarea cîte uneia din cele 10 brigăzi ale stațiunii. La consfătuirile de producție organizate decadal în cadrul grupelor sindicale, pentru analizarea activității brigăzilor, mecanizatorii noștri arată întotdeauna nu numai volumul lucrărilor executate și cantitățile de carburanți consumate, dar și calitatea lucrărilor și modul cum membrii celor 8 gospodării colective, 3 cooperative agricole de producție și 54 de întovărășiri pe care le deservim — apreciază sprijinul S.M.T.-ului.

Nu arareori la aceste consfătuiri de producție sînt invitați și președinți din unitățile agricole deservite, cum sînt gospodăriile colective din Drăghiceni, Castranova sau Celaru.

Ca urmare a acestei colaborări mult mai strînse ca în anii trecuți, a extinderii mecanizării lucrărilor și grijii pentru calitatea lor, anul acesta gospodăriile colective deservite de S.M.T.-ul nostru au dobîndit recolte bune (1940 kg grîu la hectar pe 540 ha la G.A.C. Drăghiceni, 3.400 kg porumb boabe la ha la G.A.C. Castranova, 23.000 kg sfeclă de zahăr la hectar la G.A.C. Celaru etc.).

Recoltele bogate și producțiile mari obținute în sectorul zootehnic al gospodăriilor colective au contribuit în mare măsură la convingerea a zeci și zeci de țărani muncitori cu gospodărie individuală, spre a intra în gospodăriile colective

De curînd, de exemplu, gospodăria colectivă din Castranova a ajuns la 523 de familii și 2.400 hectare.

Mecanizatorii noștri din brigada I-a care lucrează la această gospodărie, au sprijinit în timpul liber munca agitatorilor în frunte cu comuniștii din comună, pentru a demonstra unui cît mai mare număr de țărani muncitori avantajele muncii în gospodăria colectivă. Comitetul sindicatului stațiunii i-a mobilizat pe mecanizatori ca în astfel de ocazii, să folosească exemple concrete, convingătoare arătînd avantajele muncilor făcute cu mijloace mecanizate, costul redus al lucrărilor, — punîndu-le la îndemînă date și cifre comparative. Nu e de mirare că muncindu-se astfel în ultimele 20 de zile la G.A.C. Castranova s-au primit zilnic cîte 4-5 înscrieri în gospodăria colectivă. Numai între 10-20 noiembrie, aci au fost primiți în gospodărie 45 de noi membri cu încă 82 hectare.

Aceeași rodnică activitate în sprijinul lărgirii sectorului agricol socialist l-au desfășurat și mecanizatorii din brigăzile a 6-a (condusă de comunistul Murgu Gavrilă, care lucrează la G.A.C. Drăghiceni), sau brigada a 3-a (condusă de comunistul Murgan Florea, care lucrează la G.A.C. Celaru).

Pe de altă parte, tovarășii Gălețeanu Gh., președintele comitetului sindicatului, Badea Ion (care răspunde de problema muncii de masă în producție) sau Grigore Pavel (care răspunde în comitetul sindicatului de problema muncii culturale de masă) au sprijinit munca de lămurire dusă de către agitatorii din comitetul comunal de partid, în comuna Dioști, unde de curînd s-a inaugurat o nouă gospodărie colectivă, cu 109 membri și 346 de hectare.

Comitetul sindicatului i-a mobilizat de altfel pe mulți alți tovarăși din stațiune să sprijine în timpul lor liber munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. De exemplu, tov. Prischin Toma, contabil cu venituri în stațiune, Marinescu Gh., șeful brigăzii a 7-a, Duțu Pavel, pontator alimentator, i-au ajutat în mare măsură pe agitatori în munca de lămurire a țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, în comunele Amărăștii de jos, Apele vii și altele.

De asemenea, directorul S.M.T.-ului nostru Nițu Valentin, organizatorul de partid Stancu Ilie și tîmplarul Pîrvu Stelian iau parte cu regularitate la convorbirile cu mulți dintre membrii celor 5 întovărășiri din Zănoaga care se interesează de prevederile statutului gospodăriei colective. Ca urmare, în ultimul timp și aci s-au depus 30 de cereri pentru înființarea unei noi gospodării colective.

Comitetul sindicatului stațiunii noastre a hotărît ca în perioada de iarnă, paralel cu mobilizarea mecanizatorilor pentru a se pregăti exemplar în vederea muncilor de primăvară, să intensifice sprijinul dat în munca de atragere în gospodării colective a țărănimii muncitoare, singurul drum al bunăstării și fericirii ei.

ION MARINESCU
vicepreședinte al comitetului sindicatului S.M.T.-ului Zănoaga, regiunea Craiova

In mijlocul comunei Zorleni, raionul Bîrlad, ți se arată privirii acest frumos magazin universal. Vitrinele frumos aranjate expun articole de cosmetică și textile, mătăsuri, articole de menaj, biciclete și motociclete. Cîtă diferență față de dughenile de odinioară ale jecmănitorilor satului
Foto: LUCIAN CURSARU

Colectiviștii sînt abonați la ziare și reviste

Pe măsură ce gospodăria noastră colectivă și-a dezvoltat multilateral ramurile de producție obținînd producții sporite atît în cultura cerealelor cît și în creșterea vitelor și cultura plantelor tehnice, în aceeași măsură a crescut și nivelul cultural și politic al colectiviștilor din gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea București.

Un factor principal care contribuie la ridicarea nivelului cultural și politic și la educarea masei de colectiviști este presa. În gospodăria noastră sînt abonați la ziare un număr de 451 de colectiviști. Ei primesc zilnic și săptămînal următoarele ziare și reviste: „Scînteia", „Agricultura Nouă", „Albina", „Săteanca", „Steagul Roșu", „Scînteia Tineretului", „Lupta de clasă", „Munca de partid", „Probleme ale păcii și socialismului", „Tînărul leninist", „Tineretul lumii", „Flacăra", „Urzica" și altele.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

Măsurile de cointeresare a colectiviștilor dau roade bune

Au trecut trei ani de cînd întreg satul Dedulești din comuna Mircea Vodă, raionul Filimon Sîrbu, a fost complet colectivizat. În acest timp, colectiviștii au obținut succese de seamă în ceea ce privește sporirea producției vegetale și animale, mărirea avutului obștesc și creșterea în mod simțitor a nivelului de trai al fiecărui colectivist harnic.

Obținerea de producții sporite la hectar a fost și este unul din obiectivele luptei colectiviștilor din Dedulești. În acest an, producția de grîu obținută de colectiviști a fost de 1.500 kg la ha, cea de porumb (cu tot timpul nefavorabil) a fost de 3.300 kg la ha, iar cea de floarea-soarelui de 1.900 kg la ha. Producții asemănătoare s-au obținut în această gospodărie și în anul trecut. Aceste frumoase rezultate se datoresc priceperii și hărniciei colectiviștilor, aplicării cu strictețe a regulilor agrotehnice. În obținerea de recolte mari un rol important l-au avut măsurile luate de conducerea gospodăriei, sub îndrumarea organizației de partid, în privința cointeresării membrilor colectiviști de a obține producții cît mai sporite la ha.

— Mi-aduc aminte, spunea tov. Gheorghe Bogdan, că atunci cînd s-a pus problema repartizării terenului destinat culturii porumbului și florii-soarelui pe echipe și apoi pe fiecare colectivist în parte, cu scopul de a se aplica acordul individual și retribuția și după producția obținută, mulți nu înțelegeau care-i rostul acestei măsuri. Cu răbdare, noi am explicat colectiviștilor că prin aplicarea acestei metode va avea de cîștigat atît gospodăria, cît și fiecare colectivist harnic. Din producția realizată peste plan fiecare va primi în bani 40 la sută la porumb și 30 la sută în bani la floarea-soarelui.

Înțelegîndu-se bine această metodă de lucru, colectiviștii s-au avîntat și mai mult în muncă. Începînd cu brigadierul și sfîrșind cu ultimul colectivist din echipă, toți au fost interesați ca să fie administrate cît mai multe îngrășăminte, arătura să se facă la adîncimea stabilită, sămînța folosită să fie de soi și selectată. Cele trei prașile la aceste culturi s-au executat în cele mai bune condiții. Într-adevăr aplicarea sistemului de retribuire a muncii și după producția obținută a stîrnit un interes deosebit în rîndurile colectiviștilor din Dedulești. Iar rezultatele nu au întîrziat să se arate. De pe cele 375 ha însămînțate cu porumb s-a obținut o depășire a producției planificate de 100.500 kg de porumb boabe. Calculîndu-se 40 la sută din această cantitate, s-a repartizat colectiviștilor drept premii 40.000 kg de porumb, în afară de ceea ce s-a repartizat pentru zilele-muncă. Restul de 60.500 kg. porumb din depășirea de plan a contribuit la sporirea fondurilor gospodăriei și la mărirea valorii zilei-muncă.

La cultura de floarea-soarelui depășirea față de plan a fost de 45.061 kg. Din această cantitate s-a repartizat celor ce au depășit planul 30 la sută, adică 13.518 kg de floarea-soarelui, ce echivalează cu suma de 24.932 lei. Pentru cele 31.543 kg de floarea-soarelui care au revenit gospodăriei, s-au încasat 56.786 lei. Din acești bani, 10 la sută, adică 5.678 lei, au fost vărsați pentru fondul de bază al gospodăriei; restul de bani s-au repartizat pentru zilele-muncă, mărindu-se astfel valoarea zilei-muncă pentru fiecare colectivist cu 0,50 lei.

Toate aceste calcule migăloase s-au putut face printr-o bună evidență contabilă. Colectiviștii sînt foarte mulțumiți că munca lor a fost răsplătită din plin. De pildă, colectivistul Bucur Ion din brigada a III-a a lucrat o parcelă de 1,38 ha însămînțată cu porumb, de la însămînțat și pînă la recoltat. De pe această suprafață, el a obținut 4.890 kg porumb boabe, în loc de 3.450 kg cît era planificat, deci o depășire de 1.440 kg porumb boabe. Pentru această depășire tov. Bucur a primit drept premiu cantitatea de 576 kg porumb.

Tov. Necula Gavrilă, de pe suprafața de 2,40 de ha pe care a lucrat-o a obținut 7.515 kg porumb boabe, în loc de 6.000 kg. Din depășirea de 1.515 kg el a primit drept premiu 606 kg de porumb boabe. Colectivistul Goliță Dobre de pe suprafața de 59 ari cultivată cu floarea-soarelui a realizat o producție de 1.500 kg, în loc de 885 kg. deci o depășire de 615 kg. Calculîndu-i-se drept premiu 30 la sută din depășire, el a primit suma de 331 lei.

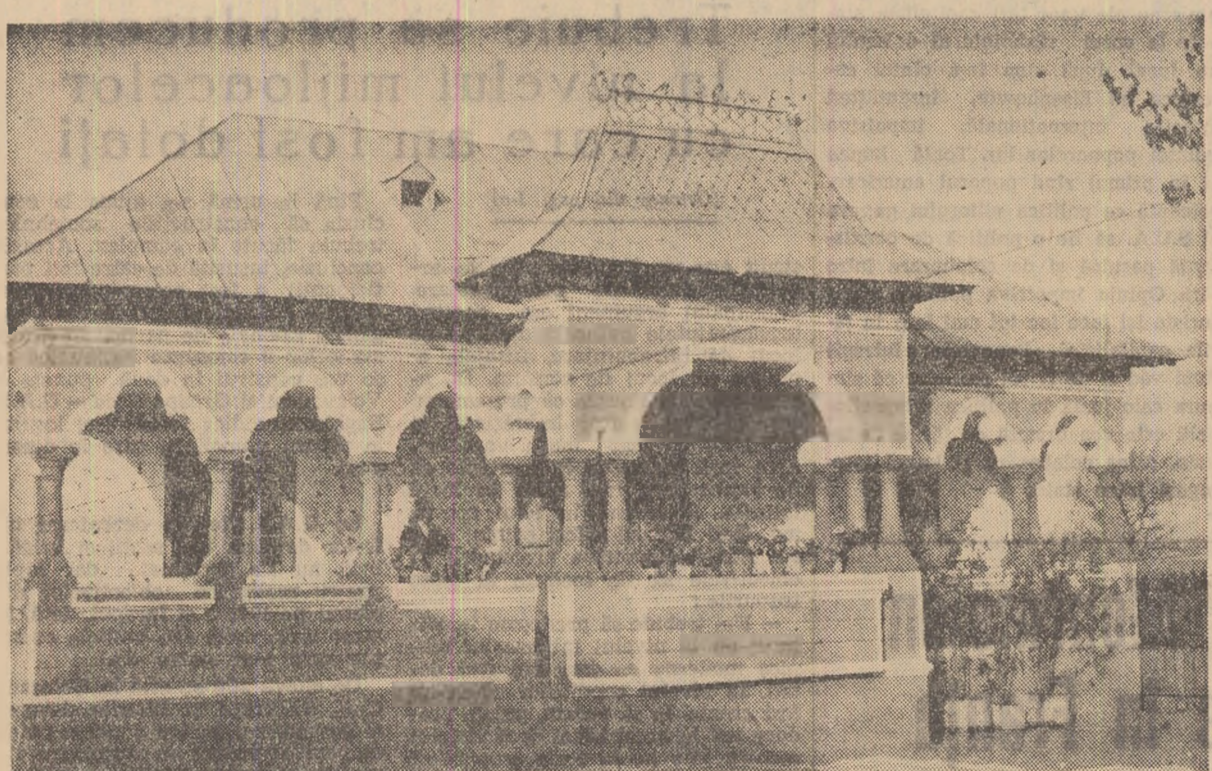
Exemple asemănătoare sînt multe.

Au fost și cazuri, ce-i drept puține la număr, cînd unii colectiviști au produs de pe parcelele repartizate cantități de porumb și floarea-soarelui numai atît cît prevedea planul sau chiar sub prevederile de plan. De pildă, colectivista Rădița T. Galița, de pe suprafața de 0,39 ha cultivate cu floarea-soarelui, trebuia să obțină o producție de 585 kg. Pentru că ea n-a depășit planul, n-a putut beneficia de retribuirea suplimentară. De asemenea, familiei lui Buznea N. Gheorghe din brigada a 4-a i s-a repartizat să lucreze din terenul destinat culturii porumbului 2,40 ha. Din cauză că nu a executat la timp și bine lucrările de întreținere a culturii, familia lui Buznea n-a îndeplinit planul. Conform hotărîrii adunării generale a colectiviștilor familiei lui Buznea i s-au tăiat cîteva zile-muncă, ceea ce reprezintă procentul de neîndeplinire a planului din totalul zilelor-muncă primite la această cultură.

Dar, așa cum am arătat, astfel de cazuri au fost numai cîteva.

În general, aplicarea acordului individual și a retribuirii și după producția obținută la gospodăria colectivă din Dedulești a dat rezultate bune. Experiența a dovedit că această metodă constituie un stimulent pentru întărirea simțului de răspundere, fiecare colectivist fiind interesat să execute la timp și bine lucrările de întreținere a culturilor, contribuind prin aceasta la mărirea producției care se răsfrînge în sporirea averii obștești și a venitului personal. De aceea, colectiviștii s-au angajat ca pentru anul viitor să aplice acest sistem la toate culturile prășitoare din gospodărie.

ION GHEORGHIU

Noua casă a colectivistului Enache Constantin din comuna Zlătărei, regiunea Pitești.
Foto: AGERPRES

Tot satul

(Urmare din pag. 1-a)

înființarea gospodăriei colective. Așa că dacă azi, 525 de familii cu un total de 1.379 hectare s-au unit pentru o viață mai bună — se cuvine să menționăm la loc de cinste numele comuniștilor Stoica Grigore, Dobre Nicolae, Neagu Ștefănescu, Drăgan Marin, Piele Nicolae, Lazăr Ștefan, Drăgan Dumitru, Tudor Vlădescu, Gh. Filimon și Maria Bădilescu. Iar la căldura cu care aceștia le-au vorbit sătenilor din cele două întovărășiri, pentru a-i convinge să pășească pe treapta superioară a muncii în comun, ultimul cuvînt l-au avut recoltele bogate și veniturile mari obținute de gospodăriile colective. Așa a luat ființă, duminică 20 noiembrie, a treia gospodărie colectivă în comuna Crovu-Ghimpați, raionul Drăgănești-Vlașca, astfel că comuna a fost complet colectivizată.

Ploaia s-a mai potolit, dar nimeni nu gîndește să plece. Pe scena frumos împodobită cu ghirlande roșii și tablourile conducătorilor partidului, continuă programul artistic:

„Floricică de bujor,
Inimioară cu mult dor
Haide să muncim cu spor!"

— Da' le zice Lenuța, intră în vorbă un țăran.

— Cum să nu le zică, dacă-i fiimea, rîde Mircea Rențea.

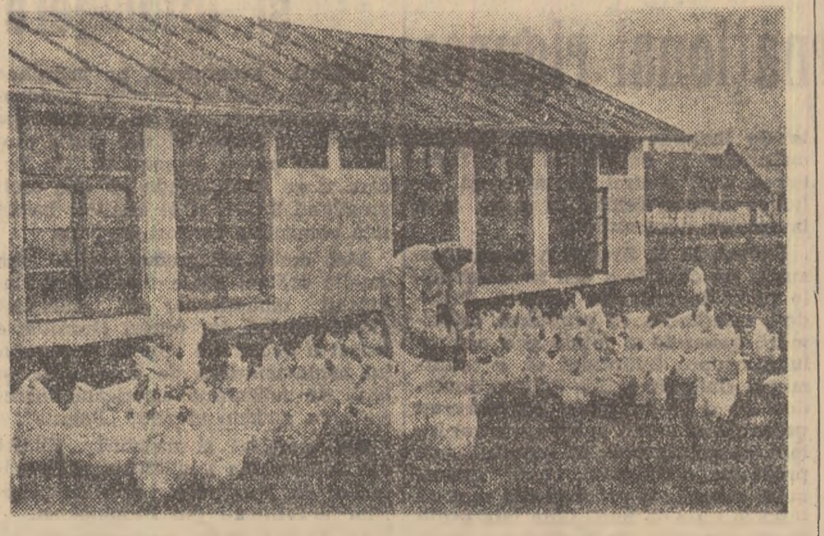
— Fii-ta este prima la cîntare, da' tu ce greu te-ai mai lăsat pînă să te-nscrii! îi răspunde celălalt.

— Eu?

— Da. Nu spuneai tu de cîte ori te-ntreba tov. secretar Mihai dacă te-ai decis să intri în gospodărie: „M-am decis, tovarășe secretar; uite, mîine aduc cererea la comitetul de inițiativă. Sau: „Aoleu!... iar uitai să iau cererea la mine, da' ți-o dau dumitale personal mîine dimineață!..." Și, de azi pe mîine, o amînași din primăvară pînă-n toamnă!

— O amînai, măi, rîde cu poftă Mircea Rențea, dar acum bucuria îmi este mai mare că ne-am înscris cu toții, așa cum trebuie: tot satul.

Se dezvoltă sectorul avicol

Se dezvoltă cu pași repezi sectorul avicol al gospodăriei de stat Periș, regiunea București. In fotografie: un aspect de la servirea tainului de dimineață

O mare plantație pomicolă

Cu vreo 30 de ani în urmă, pe terasa a doua și a treia de pe malul drept al rîului Cricovul Dulce, dinspre șoseaua Ploești-Tîrgoviște, se afla o pădure de vreo 400 de ha.

După ce stejarii au fost tăiați, nimeni nu s-a mai îngrijit de refacerea acestei păduri. Din loc în loc, au apărut puieți de stejari, care au fost însă distruși de vitele sătenilor din comuna Ghirdoveni. Cu timpul, locul a fost împînzit de tot felul de arbuști ca: lăstăriș de stejar, de salcîm, de alun, ruji etc. Gradul de acoperire a terenului a fost între 60—100 la sută. În felul acesta, locul nu mai era bun nici pentru pășune și nici pădurea nu creștea.

Această suprafață a fost preluată de la organele silvice și la începutul lunii octombrie 1959 s-au făcut măsurători topometrice de către D.G.O.T.A. București, în vederea întocmirii unui deviz de lucrări pentru amenajarea terenului și plantarea lui cu pomi fructiferi. Astfel, la 9 octombrie 1959 a luat ființă, la Ghirdoveni, un șantier pentru defrișarea arboretului. Pe șantier, alături de muncitorii plătiți, au făcut muncă patriotică numeroși tineri și tinere din întreprinderile și instituțiile din Cîmpina, Moreni, Băicoi, Filipeștii de Pădure și din alte localități ale raionului Cîmpina. Și pînă în primăvara anului acesta, cea mai mare parte a locului a fost curățată de arbuști și subarbuști. Astfel, puternicele tractoare S—100 au putut brăzda adînc terenul. Munca n-a fost de loc ușoară. Pînza compactă de rădăcini care pătrundea uneori pînă la 40—50 de cm adîncime opunea rezistență mare. Mînuite de tractoriști cu multă experiență, ca Vasile Răduță și Ion Sandu de la S.M.T.-Stîlpu, Dumitru Voicu de la S.M.T.-Sihlea și Nicolae Nicolae de la S.M.T. Inotești, tractoarele S—100 avînd la cîrlig noile pluguri basculante „Ilie Pintilie", au răzbit piedicile. S-au făcut lucrări de desfundare la 60—65 cm. adîncime. Din cele 376 ha defrișate, pe 175 de ha s-a și executat deja desfundarea.

Cu cîteva săptămîni în urmă pe locul desfundat în primăvară, zeci de muncitori, sub directa îndrumare a inginerului Ion Berca, au început mai întîi organizarea și amenajarea parcelelor, apoi pichetatul și săpatul gropilor. De o săptămînă se execută aici și plantatul pomilor. Pînă acum 3 zile se plantaseră pomi fructiferi pe o suprafață de 72 de ha, din cele 130 ha prevăzute în plan.

Pentru ca prinderea pomilor să fie de peste 98 la sută, o deosebită atenție se acordă plantării. Gropile au fost săpate la 80 cm adîncime și cu marginile de 1 m. Aceasta pentru a mobiliza solul nedesfundat și impermeabil din orizontul b, evitîndu-se astfel stagnarea apei la rădăcina pomilor. Cu 12—14 zile înainte de plantare, în gropi a fost tras pămîntul care se afla deasupra la făcutul gropilor; gropile au fost umplute pînă aproape de două treimi și s-au fixat tutorii.

Înainte de plantare se execută cu grijă fasonarea rădăcinilor și mocirlirea. La plantare se ține seamă de colet, astfel ca acesta să revină la suprafață după ce pomul se va lăsa cu pămîntul în groapă. O dată cu plantarea se pune în groapă, la a doua călcare, cîte 15 kg gunoi de grajd bine putrezit și 450 grame de îngrășăminte chimice. Pomii se plantează de aceeași parte a tutorelui, iar pentru a fi feriți de ger se face în jurul lor mușuroi. Pichetat în Chinconz, în orice direcție te-ai uita, rîndurile de pomi apar perfect drepte, ceea ce încîntă ochiul.

Știința și practica au dovedit că pentru a se obține o producție sporită de fructe, anumite soiuri de pomi au nevoie de polenizatori. De aceea, la plantare se ține seama și de acest lucru. Astfel, în parcelele unde se plantează soiul de măr Crețesc, fiecare al 9-lea rînd se plantează cu soiuri polenizatoare. În parcele cu soiul Ionathan, rîndul polenizator este al șaptelea, iar la London Pepin al patrulea.

Ținînd seama de raportul de specii din cuprinsul raionului, aici se va planta peste 95 la sută din suprafața totală cu măr din cele mai valoroase soiuri.

★

În viitorii 2 ani, lucrările de amenajare și plantare a celor 376 ha se vor termina. Astfel, locul unde creșteau arbuști de tot felul și ruji va deveni o livadă mîndră, primăvara încărcată de flori, iar toamna plină de mere roșii, aurii ori galbene. Peste zece ani, cînd livada va fi în plin rod, de aici vor pleca zeci și sute de vagoane de fructe pentru oamenii muncii din țara noastră.

V. CAZACU

Creditele pe termen scurt și eficiența lor în gospodăriile de stat dobrogene

In comparație cu anii 1958 și 1959, gospodăriile de stat dobrogene au făcut în 1960 pași însemnați pe drumul mecanizării cu mijloace simple și puțin costisitoare a proceselor de producție care cereau un mare consum de muncă. Deși nu prea mare, plafonul acordat de Sucursala Constanța a Băncii Agricole pentru mica mecanizare în gostat a fost folosit doar în proporție de 18 la sută în 1958 și 26 la sută în 1959. In acest an, G.A.S.-urile dobrogene au folosit deja 93 la sută din creditele puse la dispoziție pentru mica mecanizare. În plus trebuie arătat că Banca Agricolă a acordat în 1960 micii mecanizări în G.A.S. sume mult mai mari decît cele alocate în anii precedenți.

Datorită faptului că s-au alocat sume mult mai mari pe care gospodăriile le-au folosit aproape integral, volumul cheltuielilor pentru mica mecanizare a crescut în 1960 față de 1958 de peste 14 ori. Această creștere dovedește că majoritatea consiliilor G.A.S. a înțeles că introducerea și extinderea micii mecanizări este o cale sigură de sporire a productivității muncii și, prin aceasta, a reducerii prețului de cost al produselor agricole.

Pe linia realizărilor pozitive se înregistrează și faptul că din totalul creditelor acordate, 56 la sută au fost folosite pentru mica mecanizare în sectorul zootehnic.

Printre unitățile fruntașe în solicitarea și folosirea creditelor pentru mica mecanizare este și G.A.S. Costache Burcă. Această unitate a solicitat și utilizat singură credite în valoare de 184.000 de lei. Din aceștia 87.000 de lei au fost folosiți pentru introducerea rețelei de apă la secțiile Pelinu și Amzacea care posedă împreună nu mai puțin de 800 de bovine, 4.500 de porci și 14.000 de ovine. Pînă la instalarea rețelei, apa se aducea cu sacaua. Prin mecanizarea aprovizionării cu apă se obține anual o economie de 89.000 de lei. Fiind mai mare decît investiția făcută, economia acoperă, așadar, într-un singur an, valoarea cheltuielilor de introducere a rețelei de apă.

La G.A.S. Costache Burcă s-a introdus și mulsul mecanic fapt ce a mărit cu 50 la sută productivitatea muncii la această operație și i-a redus cu aproape 50 la sută costul. Pentru introducerea mulsului mecanic și a unei instalații de apă caldă, G.A.S. Costache Burcă a solicitat și folosit credite în valoare de 47.000 de lei. Economia anuală ce se obține de pe urma acestor lucrări este mai mare decît dublul cheltuielilor făcute. Aceasta arată că creditele pentru mica mecanizare — date pe termene scurte — pot fi rambursate din valoarea economiilor pe care o aduce mica mecanizare numai într-un an de zile. Tot la G.A.S. Costache Burcă s-a construit cu credite date de Banca Agricolă și o moară cu ciocănele pentru prepararea furajelor.

Deosebit de eficace este utilizarea creditului pe termen scurt — în valoare de 49.900 de lei — solicitat de G.A.S. Murfatlar. Cu acești bani, gospodăria a construit colectoare de apă în vii. Construirea colectoarelor înlătură nevoia ca apa pentru prepararea zemei bordeleze să mai fie adusă cu sacaua de la distanțe mari. Ca rezultat al construcției colectoarelor, cheltuielile pentru stropitul viei vor fi reduse cu circa 500.000 de lei pe an.

Credite pe termene scurte, pentru mica mecanizare au folosit aproape toate gospodăriile de stat din regiune. Între acestea se numără G.A.S. Donca Simo, Nazarcea, Dr. Alexandrov, Peștera, Izvoru, Dorobanțu, Agigea, Cobadin, Lipnița, Cerna Vodă. Ele au utilizat credite în special pentru mecanizarea transportului în grajduri, mecanizarea mulsului, electrificarea complexelor zootehnice, alimentarea acestor complexe cu apă.

Sucursala regională Constanța a Băncii Agricole nu s-a mulțumit nici un moment cu solicitările de credite făcute de gospodării. Prin inspectori și controlori tehnici, Banca a analizat posibilitățile de introducere a micii mecanizări, făcînd conducerilor de unități propunerile necesare. Astfel, ca urmare a propunerilor Băncii, G.A.S Mangalia a hotărît construirea unei rețele de aducțiune a apei în sectorul legumicol fapt ce va ușura mult munca și va contribui la reducerea substanțială a prețului de cost al legumelor.

Rezultatele obținute prin introducerea micii mecanizări întrec, acolo unde instalațiile sînt bine folosite, cele mai optimiste așteptări. Aceasta ne dă siguranța că în 1961 gospodăriile de stat dobrogene vor executa un volum și mai mare de lucrări de mică mecanizare. Sucursala Constanța a Băncii Agricole le stă la dispoziție cu creditele necesare.

Ing. **VALERIU CUCULESCU**
Banca Agricolă — Sucursala regională Constanța

Temelie trainică recoltei viitoare

Harnicii colectiviști din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, au învățat din experiența anilor trecuți, că executarea timpurie a arăturilor adînci de toamnă și administrarea de îngrășăminte suficiente în sol, aduc sporuri însemnate de recolte la hectar. Faptul s-a confirmat și în anul acesta, cînd de pe ogoarele gospodăriei colective arate la timp și fertilizate s-au cules cu 400—500 kg grîu și porumb mai mult la ha decît în sectorul individual. Ca urmare, la îndemnul organizației de bază și cu sprijinul dat zi de zi de mecanizatorii de la S.M.T. Teiu, gospodăria colectivă a reușit pînă la data de 14 noiembrie să îndeplinească în întregime planul arăturilor de toamnă. Exemplul colectiviștilor este urmat și de membrii celor cinci întovărășiri agricole din comună, care pînă în prezent au executat arături adînci de toamnă pe 65 la sută din suprafața planificată.

Fruntași în aceste munci sînt colectiviștii Nicolae Drăgulescu, Alexandru Dănoiu, Marin Bălan, precum și tractoriștii din brigada condusă de Ion Florea.

GEORGE BREAZU
corespondent

Brigada piscicolă a gospodăriei colective din comuna Căscioarele, regiunea București, a obținut, în ultimele luni, succese de seamă. In primul plan al fotografiei, tov. Nichita Mihailov, conducătorul acestei brigăzi.

Prin lucrări de îmbunătățiri funciare

Membrii gospodăriei colective din Cîndești, raionul Buzău, au redat agriculturii în acest an, prin lucrări de îmbunătățiri funciare, peste 100 de ha. Pe aceste terenuri ei au cultivat grîu, porumb și sfeclă de zahăr. La grîu recolta medie obținută a trecut de 2.000 kg la ha, iar la porumb de 6.000 kg știuleți la ha. Urmînd exemplul celor din Cîndești colectiviștii din regiunea Ploești, au hotărît să redea agriculturii în anul viitor — prin lucrări de hidroameliorații peste 3.000 de hectare.

Colectiviștii din TIBUCANI

În raionul Tîrgu Neamț, de-a lungul șoselei Războienilor lui Ștefan cel Mare, se află înșiruite din loc în loc, patru din cele mai cunoscute gospodării colective din regiunea Bacău: Păstrăveni, Tibucani, Davideni și Urecheni.

Nu de mult, într-o duminică dimineața, ședeam de vorbă pe o laviță din curtea gospodăriei colective din Tibucani cu brigadierul de cîmp Onu Vasile. Omul venise îmbrăcat cu straiele de sărbătoare și cu cizme noi-nouțe în picioare. În jurul nostru se strînsese, pe nesimțite, un grup de colectiviști care trăgeau cu urechea. Onu pufăia cu nesaț din țigară și-mi istorisea întîmplări din trecutul colectivei, dar zvîrlea în același timp ochiul la cei din jur, care îi încuviințau spusele clătinînd din cap.

— Atîți am fost la început, tovarășe în 1952: 44 familii cu 116 hectare și trei atelaje. Cît privește fondul de bază, ce să mai vorbim? Vreo 28.000 de lei.

Cu vorba lui domoală și dulce de moldovean, Onu își depăna amintirile. Intraseră în colectivă toți cei patruzeci de comuniști din comună, bașca patru familii de țărani săraci. Dar chiaburii din Tibucani, care aveau pe vremea ceea 60 de tractoare, 10 mori și 27 garnituri de treier, nu vedeau cu ochi buni înființarea colectivei, nici roadele ce le obținea. Și cum aveau prin sat puzderie de fini, cuscri și cumetri — cam jumătate din locuitori — umblau cu fel de fel de zvonuri, îndrugîndu-le tot soiul de bazaconii. Colectiviștii însă își vedeau înainte de treburi, scoteau rod bogat și tot mai mulți gospodari din sat se încredințau că numai colectivele le vor aduce belșug, și iscăleau cereri de înscriere. Așa se face că în primăvara anului 1960 numărul colectiviștilor a sporit de la 44, la 853 de familii, cu 1.193 ha teren arabil.

— Dar cu fondul de bază unde ați ajuns? l-am iscodit.

— Iacă, să vă spună Ion Olaru de colo, că-i vicepreședinte de la înființarea colectivei și se pricepe la țifre. Zi tu, Olarule, că știi țifrele pe de rost...

— Hei, tovarășe, am ajuns înstăriți, ce gîndiți? Fondul nostru de bază s-a ridicat la trei milioane șapte sute zece mii și cîteva sute de lei — s-a fălit Olaru. Iar după ce vom preda statului cele ce avem contractate, cred că pînă la sfîrșitul anului săltăm și peste patru milioane. Repartizăm și în acest an cota de 15 la sută din veniturile bănești pentru mărirea fondului de bază.

De la 28.000 lei, la peste patru milioane — iată drumul belșugului, străbătut în opt ani de colectiviștii din Tibucani! Și nu te mai miră că o bună parte din foștii pălmași (cifra lor exactă este de 320) și-au durat case noi, că 740 au vaci cu lapte, iar cît privește aparatele de radio, mașinile de cusut și bicicletele, cine le mai poate ține socoteală? Că-s tare multe... Mulgătorul Rusu Constantin, a pornit să se laude, pe drept cuvînt:

Din carnetul scriitorului

— Apăi, tovarășe, ce să vă spun? Am ajuns cu toții înstăriți. Poftește să vezi cum trăim acasă. Iacă eu, unul, am cu feciorul meu pînă acum (era la sfîrșitul lui octombrie) 478 zile muncite; nevasta a făcut optzeci și, dacă ținem socoteală că anul trecut am primit cîte 25 lei bani în mînă pentru fiecare zi-muncă, bașca grînele și celelalte, apoi în acest an sperăm să primim mai mult, că am muncit mai bine și am scos roade mai bogate.

O ÎNTRECERE CU TILC

Astă vară, puțin după cel de-al III-lea Congres al partidului, Gheorghe Maftei, președintele colectivei, a convocat tot într-o duminică dimineața consiliul de conducere și a grăit cam așa:

— Să știți, fraților, că cei din Urecheni, Davideni și Păstrăveni vor să cheme la întrecere gospodăriile colective din regiune, pentru îndeplinirea sarcinilor trasate agriculturii de către Congres. Voi ce părere aveți?

— Avem părerea cea bună, tovarășe Maftei, a sărit ca ars Manole Văideanu, brigadierul zootehnic. Nu îngăduim să ne ia alții înainte.

Discuțiile s-au prelungit pînă după-amiază, în vreme ce mîncările se sleiau pe plite și muierile sudulau prin tinde, socotind că oamenii lor s-or fi abătut pe la cooperativă, să se cinstească după ședință. Atunci membrii consiliului de conducere s-au înțeles să propună ca obiective ale întrecerii, atingerea cifrei de 17 vaci cu lapte la suta de hectare, să se însilozeze cîte 12 tone nutreț pentru fiecare vacă, să se obțină cîte 2.200 litri lapte pe cap de vacă furajată, să se realizeze un venit de 300.000 lei la fiecare sută de hectare, iar construcțiile de grajduri să nu depășească 255 lei pe cap de vită. După ce au așternut toate acestea pe hîrtie, doi s-au urcat a doua zi în autocamion și au pornit glonț la Davideni, să le-o ia înainte cu chemarea la întrecere. E drept că la-nceput unii din consiliu păreau neîncrezători că vor înfăptui întocmai cele propuse, dar președintele Maftei le-a luat piuitul:

— Măi, oameni buni! Lumea ne crede gospodari de ispravă. Și noi să ne facem de ocară? Om munci oleacă mai cu rîvnă și ne-om duce angajamentul la capăt.

Și așa a rămas. Iar țibucănenii s-au ținut de cuvînt. Mi-a confirmat-o Vasile Onu, umflat grozav în pene:

— Azi avem, tovarășe, cîte 18,5 vaci la suta de hectare, am însilozat 13 tone nutreț pentru fiecare vacă, mulgem în ăst an cîte 2.300 litri lapte de la fiecare vacă furajată, iar venitul la 100 de hectare ni s-a ridicat la patru sute de mii. I-am lăsat de căruță, a rîs cu toată gura Vasile Onu.

Cum au ajuns la rezultate atît de îmbucurătoare, m-a lămurit Ion Olaru, vicepreședintele, meșter în cifre:

— Mai întîi am scos recoltă bună: 1.700 kg grîu, 17.000 kg sfeclă de zahăr, peste 40.000 kg porumb siloz și am contractat cu statul 124.000 kg grîu, 270.000 kg porumb boabe, 100.000 kg floarea-soarelui, 140.000 litri de lapte și cinci vagoane de ceapă și cartofi. Și cu construcțiile stăm bine. Am construit un grajd pentru 120 de capete, doar cu 11.000 lei, adică 90 lei de fiecare vită. Față de angajamentul ce l-am luat (255 de lei pe cap de vită), am economisit mai bine de 20.000 lei. Cum l-am scos atît de ieftin? Simplu: l-am făcut din chirpici, cu acoperiș de șindrilă, iar tineretul a prestat peste optzeci de mii de ore de muncă patriotică. Nu numai la grajd, ci și la plantatul puieților în livadă, la sădirea viței de vie și la înfrumusețarea și curățenia sediului colectivei.

...După-amiază, în camionul care mă ducea la Piatra și pe președinte la gară, că fusese chemat la București, Maftei mi-a istorisit că nu toate au mers chiar atît de ușor:

— Am avut noi de furcă cu unii colectiviști pînă să-i facem să priceapă că în mărirea fondului de bază, stă puterea gospodăriei și veniturile fiecărui colectivist. Da, așa a fost. Unii ar fi avut chef să împărțim totul la ziua-muncă, dar comuniștii i-au lămurit. Cam așa s-au petrecut lucrurile de avem acum aproape patru milioane fond de bază.

Într-un răstimp, cînd președintele tăcea, mi-au venit în minte cuvintele lui Rusu Constantin: „Apăi, ce să zic, tovarășe, am ajuns înstăriți cu toții".

TUDOR MIHAIL

200 de construcții pentru sectorul zootehnic

Gospodăriile colective din comunele Sîntana de Mureș, Mărtineni, Ghidfalău, Toria și Călimănești, din Regiunea Autonomă Maghiară au terminat de curînd construcția unor noi grajduri pentru vaci, magazii de cereale, maternități pentru scroafe și saivane. În total colectiviștii din această regiune au ridicat în 1960, 200 grajduri pentru animale și alte construcții pentru sectorul zootehnic.

Dezarmarea generală și totală trebuie supusă unui control internațional riguros

Oamenilor de bună credință de pretutindeni le sînt bine cunoscute eforturile titanice depuse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste pentru salvarea popoarelor de primejdia războiului și de povara grea a cursei înarmărilor. Istoricele propuneri făcute în această privință de Uniunea Sovietică oferă, după cum se știe, singura soluție reală pentru rezolvarea radicală a acestei probleme. Activitatea neobosită depusă, în fruntea țărilor iubitoare de pace, la O.N.U. ca și cu alte prilejuri, de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste a avut darul să demonstreze pe deplin dorința sinceră a țărilor socialiste de a se ajunge în cel mai scurt timp la înfăptuirea dezarmării generale și totale.

Poziția sinceră și clară a țărilor iubitoare de pace s-a lovit și continuă să se lovească însă de atitudinea nejustă a puterilor occidentale care au dovedit în repetate rînduri că nu doresc rezolvarea problemei dezarmării. Partizanii cursei înarmărilor, cei pentru care înarmarea și primejdia de război constituie însemnate izvoare de cîștiguri, folosesc orice prilej pentru a sabota tratativele în problema dezarmării. La O.N.U., ca și în cadrul altor conferințe internaționale, ei continuă să bată apa în piuă, insistînd nu asupra măsurilor reale care să ducă la rezolvarea problemei dezarmării generale și totale, ci asupra stabilirii unui control asupra înarmărilor, adică a unui fel de control care are menirea să grăbească cursa înarmărilor, să adîncească și mai mult neîncrederea între state. Iar pentru a-și justifica poziția lor, adversarii dezarmării caută, alături de alte pretexte, unul mai neîntemeiat decît altul, să răstălmăcească propunerile Uniunii Sovietice, să denatureze adevărata poziție a U.R.S.S. în privința instituirii unui control eficace asupra înfăptuirii dezarmării. Recent, primul ministru al Marii Britanii, Macmillan, de pildă, a făcut o declarație tendențioasă cum că Uniunea Sovietică „nutrește o repulsie față de inspecție", că ea se străduiește să se sustragă de la instituirea controlului pentru a-și camufla puterea militară.

Toată lumea știe însă că la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, prezentînd cunoscutul program cu privire la înfăptuirea dezarmării generale și totale, a precizat că dacă va fi adoptată o hotărîre cu privire la dezarmarea generală și totală, la distrugerea armelor, atunci Uniunea Sovietică va fi de acord cu orice control. In planul sovietic cu privire la înfăptuirea dezarmării generale și totale, în cuvîntările oficiale ale guvernului sovietic, în luările de cuvînt ale delegaților sovietici la O.N.U. au fost precizate cît se poate de limpede propunerile U.R.S.S. cu privire la dezarmare și la instituirea unui control internațional eficace asupra felului în care este înfăptuită dezarmarea.

Recent, N. S. Hrușciov, în răspunsurile pe care le-a dat la întrebările puse de redacția ziarului „Pravda", referitoare la problema dezarmării generale și totale și a controlului asupra înfăptuirii ei, a arătat mai limpede ca oricînd dorința sinceră a Uniunii Sovietice de a se înfăptui dezarmarea generală și totală sub un control internațional riguros. In legătură cu problema controlului, șeful guvernului sovietic a precizat din nou că U.R.S.S. nu este mai puțin interesată decît alte țări în instituirea unui strict control internațional. Sîntem gata, a spus N. S. Hrușciov, să examinăm orice propuneri ale puterilor occidentale pe care vor dori să le prezinte în legătură cu controlul asupra dezarmării generale și totale. Pentru aceasta însă, a adăugat el, este necesar să se accepte dezarmarea și să se promoveze o politică cinstită în această problemă și nu o politică de înșelare a popoarelor.

Poziția Uniunii Sovietice în problema dezarmării generale și totale și a controlului asupra înfăptuirii ei este deci cît se poate de precisă și de clară. Ea nu poate fi răstălmăcită, oricît ar încerca dușmanii păcii și ai prieteniei între popoare să încurce lucrurile. Incăpățînarea cu care puterile occidentale continuă să se cramponeze de vechile lor poziții și încercările pe care le fac de a arunca vina asupra celui nevinovat nu fac altceva decît să le demaște și mai mult ca adversare înrăite ale cauzei păcii. Faptele sînt cele care demonstrează justețea unei politici. Iar faptele, nenumărate de multe fapte, arată că, așa după cum subliniază N. S. Hrușciov în răspunsurile sale la întrebările ziarului „Pravda", puterile occidentale continuă să se situeze pe o poziție de sabotare a dezarmării. Caracterizînd proiectele de rezoluție referitoare la dezarmare, prezentate la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. de către S.U.A., Anglia și Italia, precum și proiectul Angliei și proiectul canadian, șeful guvernului sovietic a arătat că aceste proiecte dovedesc în mod grăitor că guvernele puterilor occidentale „nu doresc încă să abordeze pe deplin conștiente de răspunderea lor în fața popoarelor, în mod concret, rezolvarea problemelor dezarmării". In același timp, N. S. Hrușciov a relevat hotărîrea guvernului U.R.S.S. de a depune și pe viitor toate eforturile pentru a salva popoarele de primejdia războiului și de povara grea a cursei înarmărilor, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale sub un control internațional riguros.

Răspunsurile lui N. S. Hrușciov la întrebările ziarului „Pravda" exprimă încă odată inepuizabila energie și hotărîre cu care Uniunea Sovietică luptă pentru cauza păcii și constituie o replică binevenită dată pescuitorilor în ape tulburi.

Expoziția realizărilor economiei naționale a U.R.S.S. —

Oglindă a succeselor poporului sovietic

La Moscova toamna este în toi. Copacii își aruncă frunzele îngălbenite pe străzile orașului. Peste tot, natura își schimbă haina. Numai la „Expoziția realizărilor economiei naționale a U.R.S.S." nu prea se simte această schimbare. Aici se văd pretutindeni covoare colorate de flori, se aud cîntecele păsărilor.

De dimineață și pînă seara, tîrziu, expoziția este vizitată de numeroși oameni. In imediata apropiere a fîntînilor „Prietenia popoarelor" și „Floarea de piatră" domnește mai tot timpul o atmosferă de sărbătoare. Aici vin oameni din diferite colțuri ale Uniunii Sovietice și din diferite țări străine. Numai în anul 1959, la expoziție au fost peste șapte milioane de vizitatori. In acest an, numărul lor va fi și mai mare. S-a observat creșterea simțitoare a numărului vizitatorilor veniți din diferite țări ale globului pămîntesc. In acest an, expoziția a fost vizitată de zeci de mii de oaspeți străini din 78 țări. Numai în ziua de 18 octombrie a.c. expoziția a fost vizitată de 200 de turiști din Republica Socialistă Cehoslovacă, 350 turiști din Republica Populară Romînă, 50 excursioniști din Bulgaria. Au fost, de asemenea, numeroși excursioniști din Cuba, Finlanda, Franța, Japonia.

La expoziție sînt peste 76 kilometri drum asfaltat, 400 de clădiri administrative, culturale și comerciale. Expoziția e te un adevărat oraș, o școală de experiență înaintată.

Deși din anul 1959 expoziția este deschisă permanent în tot timpul anului, exponatele se schimbă mereu. Orice mașină importantă nouă din Uniunea Sovietică este adusă la expoziție. Din cauza aceasta expoziția este veșnic nouă și veșnic tînără.

Să facem o mică excursie la cîteva pavilioane. Iată o clădire frumoasă cu coloane albe, ca un palat din basme. Este pavilionul care reprezintă lucrări ale „Academiei de Știință a U.R.S.S.". Aici sînt exponate naturale și machete în mărime naturală, strîns legate de problemele cuceririi cosmosului. Chiar în prima sală, la dreapta, este o machetă a stației interplanetare care a fotografiat partea invizibilă a Lunii. Pretutindeni, în expoziție, sînt noi date științifice, primite de la satelitul al treilea și obținute prin lansarea diferitelor rachete cosmice. In sălile următoare, facem cunoștință cu diferite ramuri științifice: fizica, chimia, microbiologia. O sală mare este închinată mașinilor și instalațiilor electronice de calculat și de măsurat.

Noutăți interesante sînt în pavilioanele „Radioelectronic". Aici se află diferite instalații și aparate bazate pe semiconductori și tranzistori, modele noi de aparate de radio și televiziune. Iată, de exemplu, noul televizor „Ucraina". Toată aparatura este închisă într-o carcasă albă, de masă plastică, iar ecranul mare se mișcă în dreapta și în stînga, la 180°. O înaltă apreciere a primit aparatul de buzunar „Neva" ultima producție din Leningrad. In pavilionul „Ocrotirea sănătății și industria medicală" se găsesc diferite aparate noi pentru operații la inimă, în ochi și nervi.

In cel mai mare pavilion „Construcția de mașini", în afară de cîteva mii de exponate noi, putem să facem cunoștință cu automobilul nou „Zaporojeți" care este mult mai mic și mai confortabil decît „Moskvici" și consumă numai 5-6 litri de benzină la suta de kilometri.

In domeniul agriculturii sînt deschise 22 de pavilioane. Aici se găsește o piață specială pentru manevrarea mașinilor agricole aflate în expoziție. Un mare interes îl reprezintă tractoarele cu viteză mare. Printre acestea putem număra tractorul pe șenile „D.T.-54 M", cu un motor de 75 cai putere și cel cu roți „7-50", cu un motor de 50 cai putere. Amîndouă au fost construite de constructorii de tractoare de la Harkov. Pe baza tractorului „D.T.-54 M" colectivul de la uzina de tractoare din Harkov, a construit un nou tractor „T-75". Randamentul acestui tractor, la arătură, este cu 50 la sută mai mare decît al tractorului „D.T.-54 M". Dacă viteza tractorului „D.T.-54" la arătură n-a depășit 3 kilometri pe oră, tractorul „T-75" lucrează foarte bine cu o viteză de 6-9 kilometri. La transport, viteza acestui tractor ajunge pînă la 18 kilometri pe oră. In anul acesta, „T-75" a început să fie fabricat în serie.

Uzina de tractoare din Stalingrad a trimis la examinare practică un nou tractor de mare viteză. „D.T.-75". Constructorii de tractoare de la uzina din Minsk au început să producă în serie tractoarele cu viteză: „M.T.-2, — 5 L.S." și „M.T. 2-5 M.S." Uzina de tractoare din Altai a început și ea producerea tractorului nou „T-4" pe șenile și „T.K.-5" pe roți. In comparație cu cele vechi, viteza lor este dublată. Aceste tractoare sînt profilate pentru muncile grele de irigare și ameliorare.

Expoziția realizărilor economiei U.R.S.S. constituie o oglindă a progreselor uriașe făcute de poporul sovietic în lupta pentru construirea comunismului. Ea este, în același timp, o minunată școală pentru toți cei care o vizitează.

A. SIROTKIN

Expoziție internațională horticolă

La Erfurt, în R. D. Germană va fi organizată în anul viitor prima expoziție internațională horticolă a țărilor socialiste. Expoziția va fi deschisă de la 28 aprilie 1961 pînă la 15 octombrie 1961.

Pregătirile pentru organizarea acestei importante expoziții care va înfățișa succesele dobîndite în hortiviticultura țărilor socialiste au început încă din anul 1957. Pe o suprafață de 50 de hectare au fost construite cu sprijinul oamenilor muncii din Erfurt, numeroase pavilioane moderne, s-au amenajat spații verzi, alei etc.

Fiecărei țări participante i s-a rezervat cîte un pavilion special și un larg spațiu pentru prezentarea legumelor, florilor, arborilor ornamentali etc.

În afară de aceste pavilioane, în cadrul expoziției vor putea fi vizitate și pavilioane comune, ca de exemplu cel destinat realizărilor în pomicultură sau viticultură. Pentru ca expoziția să fie cît mai atractivă, au fost prevăzute și sectoare speciale pentru prezentarea de sere sau realizări din apicultură.

De asemenea la expoziție va fi organizat un pavilion special pentru copii, cu un mare bazin și un cinematograf.

Teatrul din cadrul expoziției va cuprinde 3.500 de locuri.

În unele sectoare vor fi organizate colecții internaționale de flori, potrivit lunilor cînd ele infloresc (irişi, trandafiri etc.).

Țara noastră va prezenta legume, produse din pomicultură și viticultură, flori etc. în pavilionul ce va ocupa 640 m.p. O sală specială a pavilionului va fi destinată degustărilor de vinuri romînești.

Cu prilejul expoziției vor fi prezentate interesante filme cu subiecte din domeniul hortiviticulturii, vor fi ținute conferințe cu caracter științific, iar o serie de ansambluri vor oferi bogate programe artistice.

AL. ION

Pentru o politică de colaborare și înțelegere între popoare

Politica aventuristă, pe marginea prăpastiei, dusă de cercurile occidentale reacționare, fac ca în întreaga lume să se ridice tot mai multe proteste din partea popoarelor. Cu fiecare zi ce trece, scade tot mai mult prestigiul S.U.A. și al aliaților lor în fața oamenilor doritori de pace.

Mai multe telegrame sosite din Anglia arătau, zilele trecute, că sindicatul muncitorilor din industria electrotehnică din orașul Hunslow a lansat o declarație împotriva acordului anglo-american de a construi o bază de submarine americane înzestrate cu rachete atomice „Polaris".

Au protestat și membrii filialei din Southamton a sindicatului muncitorilor din transporturi și al muncitorilor necalificați din Birmingham.

La 22 noiembrie, parlamentarii laburiști englezi, neliniștiți de faptul că arma nucleară este pusă la dispoziția armatei vest-germane, au cerut ca primul ministru englez să se întîlnească într-un viitor apropiat cu N. S. Hrușciov, pentru a examina posibilitățile limitării armamentelor în Europa — arată o altă telegramă venită tot din Anglia.

O telegramă sosită din Berlin arată că la Schweinfurt în Germania occidentală, ministrul de război al acestei țări, Strauss, a fost huiduit de populație, în timp ce ținea un discurs în sprijinul înarmării atomice a Bundeswehrului.

Într-un discurs rostit în parlament, primul ministru al Indiei, Nehru, a criticat aspru planurile N.A.T.O. de a acorda arma nucleară tuturor participanților la acest bloc agresiv. „Dacă la cele patru puteri care dispun azi de arma atomică se vor adăuga încă o duzină de țări — a declarat el — acest lucru nu va face decît ca încordarea să crească și mai mult, iar rezolvarea problemei dezarmării să se complice și mai mult".

Numeroși fruntași ai vieții publice din S.U.A. au creat „Comitetul de luptă pentru o atitudine justă față de Cuba", din care fac parte peste 5.000 persoane. Acest comitet, în ciuda persecuțiilor politice, a început să desfășoare o vie activitate în țară, împotriva politicii dusă de cercurile reacționare ale S.U.A. față de Cuba.

La rîndul său, Jose Herrera Orepeza, președintele comisiei pentru Afacerile Externe a Camerei deputaților din Venezuela, a criticat aspru amestecul S.U.A. în afacerile interne ale statelor Guatemala și Nicaragua.

Lipsite de cel mai elementar bun simț, nesocotind realitățile, cercurile imperialiste își continuă însă politica nebunească a înarmărilor. Astfel, S.U.A. își îndreaptă toate eforturile și-și pregătesc terenul pentru a justifica reluarea experiențelor cu arma nucleară. Potrivit unei știri venită din Washington, statul major al Marinei S.U.A. a ordonat navei port-avion „Wasp" să părăsească portul Boston și să se alăture unităților navale nord-americane care patrulează în dreptul coastelor Guatemalei și Nicaraguei. S.U.A. își întăresc flota militară și în Pacific, în vederea intervenției în treburile Laosului.

Asemenea fapte nu pot duce decît la izolarea, din ce în ce mai mult a guvernului S.U.A. față de toate popoarele lumii și față de însuși poporul american. Ea duce, cum e și firesc, la însemnate dificultăți economice, aducînd poporul din ce în ce mai mult în sărăcie și mizerie. Nu e întîmplător faptul că rezervele de aur ale S.U.A. au coborît în anul acesta la nivelul cel mai scăzut din ultimii 20 de ani. Nu e întîmplător nici faptul că numărul șomerilor totali și parțiali a crescut în S.U.A. în anul acesta, la peste 6.400.000 oameni și nici faptul că sute de mii de mici fermieri au fost nevoiți să-și părăsească gospodăriile ruinate și să îngroașe numărul celor porniți în căutare de lucru.

Toate sînt consecințe ale politicii aventuriste, de pe poziții de forță ale lui Eisenhower, Nixon și alții, precum și ale altor guverne de țări capitaliste.

De aceea, în alegerile pentru desemnarea președintelui S.U.A. care au avut loc de curînd, poporul american a votat împotriva lui Nixon, alegîndu-l pe Kennedy, care în campania electorală a spus că el reprezintă partidul lui Franklin O. Roosevelt și că va continua tradițiile lui Roosevelt. Care va fi politica viitoare a lui Kennedy nu se poate ști încă, deoarece, după cum afirmă însăși revista „Fortune", indiferent ce a spus un candidat și ce politică a formulat, el va fi nevoit după aceea să se „adapteze împrejurărilor". Guvernul va fi format oficial abia după 20 ianuarie 1961 și deci abia după acea dată se va vedea precis spre ce direcție își va îndrepta politica noul președinte al S.U.A.

Întreaga opinie publică mondială se întreabă însă: vor ști Kennedy și viitorul său guvern să tragă consecințele necesare? Vor fi oare niște oameni clarvăzători care să-și dea seama de realitate și să înțeleagă că a trecut de mult vremea politicii falimentare de pe poziții de forță, dusă de Eisenhower și prietenii lui?

Aceste întrebări sînt cu atît mai îndreptățite cu cît se știe că unele guverne ale unor țări capitaliste atașate la carul războinic al dolarului au jucat după cum le-a cîntat caterinca lui Eisenhower, înrăutățind situația internațională, împotriva voinței popoarelor lor. Toată lumea și în primul rînd poporul american, așteaptă ca politica viitorului guvern al S.U.A. să fie o politică de coexistență pașnică și de colaborare între țări. Opinia împotriva politicii aventuriste își face loc tot mai larg în țările capitaliste. Popoarele întregii lumi văd zi de zi tot mai clar că singura cale justă în politica internațională este cea urmată de țările socialiste, calea colaborării și bunei înțelegeri între state.

3000 de soldați germani la Mourmelon și la Sissonne. Vii proteste în Franța

In noaptea de 26 octombrie, la orele 4 dimineața, primul convoi de trupe germane a intrat în Mourmelon. Cu cîteva ore mai înainte, dar tot în timpul nopții, o coloană lungă formată din 35 camioane militare și 15 jeepuri, trecuse frontiera franceză la Itersdorf, transportînd elementele de avangardă ale batalioanelor 51 și 53 de infanterie blindată de la Morbourg și batalioanele de parașutiști 251 și 261 din Sigmaringen.

Căci deocamdată nu e vorba decît de „o avangardă". In realitate, la 2 noiembrie au sosit ca „întăriri" alte 4 batalioane, (în total 3.000 de oameni) care se vor instala și vor face manevre timp de trei săptămîni în tabăra de la Mourmelon sub comanda colonelului Paulsen. In același timp, alte detașamente se instalau în tabăra de la Sissonne sub comanda comandantului Von Funk.

Nu-i vorba de un coșmar care ne transportă în acea tragică toamnă a anului 1914 și nici în acel întuneric an 1940. Ne aflăm desigur în toamna anului 1960. Și acești soldați cu tradiționalul lor chipiu cu vizieră, infanteriștii acești cu cască și pușcă mitralieră, acești ofițeri în mantale cenușii sînt desigur panzergrenadierii și parașutiștii Bundeswehrului.

In total, după „acordurile" semnate de guvernele Franței și Adenauer, 35.000 soldați și ofițeri germani vor veni așa în timpul anului 1961, să se antreneze în jocul de-a războiul pe pămîntul Franței.

IN INIMA ZONEI ROȘII

Ce ocară pentru aceste pămînturi ale regiunii Champagne, unde s-au năpustit atît de des invadatorii germani! Nici un singur petec de pămînt care să nu fi fost distrus de armatele lui Bismark, pe urmă de cele ale lui Wilhelm al II-lea, apoi din nou de cele ale lui Hitler. Căci veniseră acolo încă în 1870, apoi în 1914, pe urmă în 1940.

„Retrăgîndu-se, inamicul n-a lăsat în urma lui decît o grămadă imensă de ruini" — citim în pagina 15 a unei geografii (încă neocercetate) a departamentului Marne.

Am parcurs mult timp acest ținut al Mourmelon-ului, situat la marginea cîmpului unde furia germană s-a dezlănțuit de atîtea ori asupra Franței invadate. S-o apucăm pe drumul de la Chilons-sur Marne, care duce la Suippes și Mourmelon. Părinții noștri l-au străbătut înaintea noastră, cum o mărturisesc atîtea cimitire care jalonează cîmpiile de aci. Iată, acolo, de la ferma de Suippes cu cele 2.000 morminte din 1939—1945, un alt cimitir din 1914—1918 cu 1.400 morminte. Incă unul cu 4.000 de cruci de lemn. Pe urmă cimitirul de la Souin cu 9.044 morminte și osuarele sale, unde se odihnesc amestecate rămășițele a 21.000 corpuri neidentificate. In totul mai mult de 30.000 căzuți în septembrie—octombrie 1915 în timpul aprigelor bătălii de la Champagne.

Sîntem aci în inima „zonei roșii" cu numele sale de sate dispărute, devenite tot atîtea nume crude: Ferma de Mavarin, Tahure, Hurlus, Souain. Și chiar sub acest memorial ridicat „Morților armatelor din Champagne" unitățile Bundeswehrului mărșăluiesc astăzi și fac exerciții de tragere sub comenzile răgușite ale ofițerilor nemți.

Se mai află acolo, foarte aproape și o stea pentru a perpetua martirul satelor devastate. „Aci au fost Tahure, Mesnil-les Hurlus, Hurlus distruse în 1914—1918...".

Fraza gravată cu litere de aur se oprește brusc aici, căci restul a fost ras...

Trebuie să-ți lipești ochii de piatră ca să poți descifra restul inscripției:

„...în timpul invaziei germane".

A urmat o altă invazie. In iunie 1940, germanii nimicesc Vitry-le-Francois: 1.276 case distruse. Au fost atunci 4 ani lungi de ocupație cu cortegiul împușcaților și deportaților, care n-au mai revenit niciodată: 628 numai în departamentul Marne.

Să sperăm că dacă din întîmplare, nemții care fac manevre la Mourmelon vor trece prin fața închisorii Chilons-sur-Marne, nu vor avea cinismul să surîdă zărind placa celor 30 chalonieni „plecați din această pușcărie spre ocnele naziste, unde au decedat după un lung și dureros martiraj". *Bocănitul cismelor are ceva insultător în aceste ținuturi.*

IN 1940 COLONELUL ERA CAPITAN

Precizăm că colonelul Paulsen care îi comandă pe parașutiști și pe tanchiștii de la Mourmelon nu-i un necunoscut. Ah, „Mourmelon, cunosc bine localitatea, am trecut pe aici în 1940!" *a declarat el reprezentanților presei. Atunci, acest colonel de 47 de ani, cu fața slabă și rece, era, de fapt, căpitan în armatele lui Hitler care au invadat Franța. Un simbol!*

Miniștrii noștri sînt singurii care îi urează azi bun venit. Populația localității Mourmelon nu-și ascunde neliniștea. Și soldații germani nu se aventurează de loc pe străzile micului oraș din Champagne.

Un țăran ne-a încredințat:

„Nu-i poți iubi după toate cîte le-ai văzut aici". *Omul care ne-a spus aceste cuvinte a luptat în Rezistență în 1942, și, deși copil, în 1914 a trăit cîteva luni viața tranșeelor,*

Alt țăran a declarat unui confrate:

„Am fost prizonier 5 ani în Germania și vă asigur că atunci cînd am văzut camioanele lor sosind, cînd am auzit comenzi, strigăte în nemțește, am avut impresia că trăiesc un coșmar".

O bătrînă deportată, matricolul 35.279, nu s-a putut stăpîni să trimită această scrisoare tulburătoare:

„Pentru mine e trist să-i revăd pe germani. S-au scurs 15 ani de cînd i-am părăsit cu speranța de a nu-i mai revedea așa curînd. Vai! Soțul meu a fost împușcat pentru participare la Rezistență. Eu am cunoscut lagărul morții de la Ravensbruck!"

Ce bine înțelegem de ce colonelul Paulsen a ales noaptea pentru a se introduce în Mourmelon!

LOUIS G. GEAY

Din viața și lupta muncitorilor agricoli din țările capitaliste și coloniale

Impotriva muncii forțate în Africa de Sud

Pe măsură ce simt fugîndu-le pămîntul de sub picioare, colonialiștii se străduiesc să intensifice tot mai mult măsurile de teroare în țările încă subjugate și exploatate. Nici o metodă de represiune — oricît de sălbatică ar fi ea — nu li se pare suficient de cruntă. Nici un bilanț al ororilor comise nu e socotit de ei prea exagerat.

In multe țări din Africa se practică deschis metoda muncii forțate, una dintre rușinile secolului nostru.

In această privință, unul din ultimele numere ale revistei „Pămînt și muncă", organul Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor agricoli și forestieri, publică un document de o extremă actualitate, transmis chiar de către „Congresul Sindicatelor din Africa de sud".

„A fost vîndut unui agricultor" — se scrie în acest document — este una din expresiile des folosite de către populația africană. Soți, fii, frați sau vecini sînt văzuți plecînd de acasă într-o dimineață, fără a se mai reîntoarce seara, în gospodăria proprie.

Ce se întîmplă cu acești oameni?

Ei sînt arestați de către poliție sub cele mai fanteziste motive: pentru că a uitat în buzunarul altei haine permisul de „liberă-trecere", pentru că nu s-au înscris la biroul brațelor de muncă în termen de 72 de ore (după ce au rămas vreundeva fără lucru), pentru că au întîrziat cu plata impozitului și altele.

După arestare, acești oameni sînt aduși în fața unui tribunal. Ei n-au nici cea mai mică posibilitate de a se apăra sau de a plăti amenda impusă.

Ce e de făcut în o asemenea situație?

Autoritățile le „oferă" de lucru pe una din plantațiile unei provincii.

Astfel, zeci și zeci de oameni arestați pentru cele mai mici infracțiuni sînt trimiși la muncă obligatorie, în condiții cu nimic deosebite de cele în care au fost ținuți sclavii.

Jumătate din numărul proprietarilor de ferme din Transvaal, folosesc în medie ca muncitori cel puțin cîte 30—40 de africani trimiși la muncă forțată, pentru a-și „ispăși" vini imaginare.

De altfel, încă din septembrie 1947, Tribunalul din Fordburg (Johannesburg) a dat un decret potrivit căruia, cei arestați pentru contravenții la Legea asupra zonelor urbane (e vorba de... permisele de „liberă-trecere") să nu mai fie urmăriți dacă... acceptă să lucreze pe una din plantațiile sau fermele din regiunea respectivă.

Intre anii 1952—1957, peste 35.000 de muncitori au fost astfel trimiși să muncească forțat. In anii 1957—1958, peste 200.000 africani au fost transferați din închisori, la munci agricole, deși nu erau vinovați absolut cu nimic. In prezent, 165 de închisori din Uniunea Sud-Africană „lucrează" numai în acest scop.

In multe regiuni din Africa de Sud, de altfel, proprietarii au revenit la vremurile sclavajului: pe plantația respectivă, proprietarul e și paznic, și polițist, și judecător. Nici un muncitor nu poate să părăsească ferma sau plantația spre a-și căuta de lucru în altă parte. El este constrîns vrînd-nevrînd, să se supună regimului de muncă forțată instituit de guvern.

Viața pe care o duc acești nenorociți pe plantații, la muncă forțată, barăcile murdare și pline de șobolani, asasinatele, sînt bine cunoscute de populația din Africa de Sud.

Organizația internațională a denunțat întregii lumi încă din 1953, această metodă barbară a muncii forțate care a devenit un adevărat scandal internațional.

In cadrul unei largi campanii, susținută de Congresul Sindicatelor din Africa de Sud, muncitorii agricoli cer înlăturarea abuzurilor săvîrșite împotriva muncitorilor agricoli. Ele cer, de asemenea, mărirea salariilor, indiferent că e vorba de muncitori albi sau negri.

Este timpul — subliniază revista „Pămînt și muncă" să fie cunoscute în toată lumea aceste metode sălbatice de agresiune. Sindicatele de pe întreg globul pămîntesc nu trebuie să tolereze ca în anul 1960, mii și mii de muncitori să mai fie obligați a trăi în condiții de sclavi, în mizerie neagră.

ION DRINCU

Trebuie să producem la nivelul mijloacelor cu care am fost dotați

(Urmare din pag. 1-a)

struit cîte un grajd se baza pe argumente destul de convingătoare. Principalul argument era acesta: îngrășămintele naturale aproape de locul de întrebuințare, furajele aproape de locul de consum. De aceea, nu-i de mirare că propunerea tov. Sabodos a fost îmbrățișată și susținută de mai mulți vorbitori. Alții însă au cerut ca lucrurile să fie analizate și mai adînc pe toate laturile. Procedind în felul acesta, tov. Gall Eduard a fost primul care s-a ridicat împotriva propunerii ca obiectivele să fie înșirate la toate trupurile:

— Noi trebuie să producem în viitorul an la nivelul mijloacelor tehnice moderne cu care am fost dotați, la nivelul condițiilor ce ne-au fost create. Ia să vedem, putem produce noi la acest nivel dacă risipim construcțiile pe la toate trupurile?

Analiza a scos în evidență faptul că dispersarea construcțiilor înseamnă risipă de fonduri, risipă de teren, imposibilitatea introducerii în producția zootehnică a celor mai noi cuceriri ale tehnicii, înseamnă, pe scurt, un proces de producție neeconomic.

— Nu construcții risipite ci complex zootehnic, iată propunerea pe care o fac eu.

Pînă la urmă s-a ajuns la concluzia să construcțiile zootehnice trebuie făcute în complex. Această concluzie, însușită de către toți participanții, a fost recomandată conducerii gospodăriei și de către organele raionale de partid. In preajma celor 2 complexe zootehnice ce se vor construi în două puncte — Voievodeni și Groapa Rece — G.A.S. Reghin va ridica totodată și locuințe pentru muncitorii care le deservesc.

★

La G.A.S. Reghin dezbaterea cifrelor de plan pe secții și brigăzi încă nu s-a terminat, dar lupta pentru realizarea obiectivelor din planul pe 1961 a și început. Iată, în acest sens, două din multele exemple care s-ar putea da.

De cîteva zile se află la Botoșani, Cluj, București și Bistrița delegați ai gospodăriei pentru a ridica puieți de pomi și butașii de vie pentru viitoarele plantații; la Voievodeni au început măsurătorile pentru amplasarea viitoarelor construcții.

In același timp organizațiile de partid, consiliul G.A.S., sindicatul primesc noi și noi propuneri în legătură cu valorificarea a noi și noi rezerve interne de sporire a eficacității investițiilor, de punere în valoare a noi posibilități de creștere și ieftinire a producției.

La Casa agronomului din Capitală

Zilele trecute a început la Casa Agronomului din Capitală o consfătuire de lucru. La lucrările consfătuirii participă președinți și ingineri agronomi și zootehniști din unele gospodării colective fruntașe, șefii serviciilor regionale goscol, cadre din Institutele agronomice de învățămînt superior, precum și de la I.C.A.R., I.C.Z., I.C.E., lucrători din Ministerul Agriculturii.

În cadrul lucrărilor consfătuirii se vor dezbate probleme legate de: organizarea muncii și cointeresarea materială a membrilor colectiviști în sporirea producției agricole și zootehnice; păstrarea, apărarea și dezvoltarea proprietății obștești a gospodăriilor agricole colective; relațiile economice ale gospodăriilor colective cu alte întreprinderi și instituții.

În prima zi tov. Nicolae Hudițeanu, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective Comana, regiunea Constanța, ing. Varga Dezideriu din gospodăria colectivă Mădăraș-Oradea și Antonescu Gh., președintele gospodăriei colective Piscu Vechi-Craiova, au prezentat referate asupra problemelor de organizare a muncii și cointeresarea materială a colectiviștilor în sporirea producției agricole și animaliere din unitățile respective.

Lucrările consfătuirii continuă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"